

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16. června 2015 v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Stach a přísedících Ivo Bařka a Josefa Adamčika
t a k t o :

Obžalovaní

1) xxx,

nar. XXX v XXX, XXX, trvale bytem XXX, okres XXX,

2) xxx,

nar. XXX v XXX, XXX, trvale bytem XXX, okres XXX,

3) xxx,

nar. XXX v XXX, XXX, trvale bytem XXX, okres XXX,

4) xxx,

nar. XXX v XXX, XXX, trvale bytem XXX, okres XXX,

5) xxx,

nar. XXX v XXX, XXX, trvale bytem XXX, okres XXX,

6) xxx,

nar. XXX v XXX, XXX, trvale bytem XXX, XXX, okres XXX,

jsou vinni,

že

- xxx,
- xxx,
- xxx,
- xxx,
- xxx,
- xxx,

kdy předmětem podnikatelské činnosti firmy xxx a společností xxx, xxx a xxx, byla zejména stavební činnost,

v době od 18.4.2013 do 27.8.2013 v XXX, okres xxx, nejdříve xxx dne 18.4.2013 na výjezdní schůzce starostky XXX, místostarosty XXX, vedoucí odboru regionálního rozvoje XXX a zástupce XXX XXX, které se v souladu se svým pracovním zařazením účastnil, a na níž bylo rozhodnuto, že s ohledem na plánovanou investiční akci spočívající v rekonstrukci atletického stadionu na ulici XXX, ve vztahu k níž byla podána žádost o poskytnutí dotace, je nutno předem provést přípravné práce spočívající v demolici tribun a brány borců, na dotaz účastníků schůzky sdělil, že cenu těchto přípravných prací odhaduje asi na 500.000,- Kč bez DPH, kdy vzhledem k tomuto sdělení a k tomu, že článek 5 opatření obce č. 3/2012 umožňoval veřejnou zakázku s předpokládanou hodnotou do částky 500.000,- Kč v odůvodněných případech zadat po předchozí písemné žádosti vedoucího odboru a po souhlasu starosty či zástupce starosty formou výzvy, mu bylo uloženo nechat zpracovat alespoň 3 nabídky, řešit přesun plotu a následně se se svými nadřízenými dohodnout na zadání a financování této veřejné zakázky malého rozsahu, načež XXX této situace využil k tomu, aby s XXX, s nímž měl navázány dlouhodobé přátelské vztahy a který mu poskytoval různé služby a výpomoci, uzavřel dohodu, spočívající v tom, že společně dosáhnou toho, že tuto veřejnou zakázku získá bez řádného výběrového řízení XXX a výběrové řízení, jenž měl XXX dle jemu uloženého pokynu zabezpečit, bude realizováno jen fiktivně, kdy na základě této dohody nejdříve XXX nechal svou rozpočtářku XXX zpracovat položkový rozpočet požadovaných prací, podle kterého předpokládaná hodnota prací bez řešení úpravy oplocení činila 856.524,- Kč bez DPH, toto nacenění odevzdal XXX, který jej předal XXX s požadavkem, aby jej přepracoval do formy RTS a aby připravil tzv. „slepý rozpočet“, kdy XXX tomuto jeho požadavku vyhověl a dále provedl jen drobné úpravy nacenění prací, takže jeho výsledná předpokládaná cena činila 799.061,- Kč, čímž XXX dosáhl zdání, že předpokládanou hodnotu zakázky stanovil XXX, přičemž v mezidobí se XXX dotázal XXX, XXX, XXX a XXX, zda jsou ochotni se za společnosti XXX, XXX a XXX fiktivně zúčastnit výběrového řízení na tuto veřejnou zakázku malého rozsahu a krýt skutečnost, že zakázka bude zadána bez řádného výběrového řízení XXX, a když XXX, XXX, XXX a XXX souhlasili, XXX informoval XXX o tom, že má

s výzvou k podání nabídky oslovit společnosti XXX, XXX a XXX, kdy XXX i přes vědomí, že předpokládaná hodnota zakázky významně převyšuje hranici výjimky stanovené v článku 5 opatření obce č. 3/2012, neinformoval o této skutečnosti žádného ze svých nadřízených, nezabezpečil projednání výzvy k podání nabídek městskou radou a neinicioval ani podání písemné žádosti o výjimku prostřednictvím vedoucí Odboru regionálního rozvoje a o své vůli, v rozporu s ustanovením § 18 odst. 5 ve spojení s ustanovením § 6 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., které ukládá i veřejnému zadavateli veřejných zakázek malého rozsahu dodržet zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace a dále v rozporu s články 89 a 90 nařízení Rady ES č. 1605/2002, která ukládají zadávat všechny veřejné zakázky financované, byť i zčásti, z rozpočtu v souladu se zásadami přehlednosti, úměrnosti, rovného zacházení a nediskriminace formou co nejšířší veřejné soutěže a vyhlašovat veřejné zakázky, jejichž hodnota je nižší nežli limit, vhodným způsobem a rovněž v rozporu s článkem 6 opatření obce č. 3/2012, které ukládá stavební veřejné zakázky s předpokládanou cenou pohybující se v rozmezí od 500.000,- Kč do 3 milionů korun zadávat výhradně elektronicky prostřednictvím tržiště XXX, bez možnosti jakékoli výjimky s tím, že návrh výzvy je předkládán radě města, která také schvaluje výběr vítězného uchazeče, a s vědomím, že pokud osloví pouze XXX předem určené a dohodnuté společnosti a firmu XXX, pak v důsledku tohoto jeho jednání ve skutečnosti neproběhne reálná soutěž, rozeslal dne 22.5.2013 na emailové adresy firmy XXX a společností XXX, XXX a XXX pod označením předmětu emailu „Stadion TJ-nabídky“ výzvy k podání nabídky ve veřejné zakázce „Atletický stadion, XXX, XXX – demolice tribun a brány“ se slepým výkazem výměr XXX, který následujícího dne na základě upozornění XXX nechal upravit podle původního ocenění XXX a upravený slepý rozpočet znovu rozeslal na emailové adresy firmy XXX a společností XXX, XXX a XXX s tím, že v původním výkazu byla chyba, načež XXX dne 22.5.2014 požádal XXX, XXX a XXX aby se dne 23.5.2013 zúčastnili prohlídky místa plnění a předstírali tak svůj zájem o zakázku, kdy fakticky se na místo prohlídky dostavili XXX, XXX, XXX a XXX, zatímco XXX, ačkoli se prohlídky místa plnění neúčastnil, pak potvrdil svou účast v protokolu o prohlídce místa plnění, který mu předložil XXX, dodatečně dne 24.5.2013, a zároveň XXX uložil XXX, aby zpracovala celou nabídku firmy XXX a část nabídky společností XXX, XXX a XXX spočívající v nacenění díla, a to tak, že cenová nabídka firmy XXX bude nejvýhodnější, kdy XXX připravila nabídku firmy XXX s cenou 694.547,85 Kč bez DPH, pro společnost XXX s cenou 734.800,- Kč bez DPH, pro společnost XXX s cenou 767.130,- Kč bez DPH a pro společnost XXX s cenou 748.528,- Kč bez DPH, přičemž XXX tyto nabídky dodal XXX, XXX, XXX a XXX, a tito, ačkoli jim bylo z jejich profese známo postavení XXX na XXX, i to že zabezpečuje průběh výběrových řízení a účastní se jako člen hodnotící komise rozhodování o pořadí uchazečů a že s ohledem na formu výzvy k podání nabídky a okolnosti, za nichž byli XXX osloveni i průběh zadávání veřejné zakázky, zjevně existuje dohoda mezi XXX a XXX na tom, že zakázku získá XXX, takže se oni sami svým jednáním podílí na zakrytí skutečnosti, že veřejná soutěž fakticky neprobíhá, tyto nabídky předané XXX doplnili o další požadované listiny dokumentující formální způsobilost k realizaci zakázky, zejména o návrh smlouvy o dílo a výpis z obchodního rejstříku, XXX a XXX nabídku i obálku s nabídkou opatřili svými podpisy a razítky společností XXX či XXX, XXX pak podepsal a potvrdil razítkem a pečeti první stranu nabídky, rozpočet a obálku a zkompletovanou nabídku spolu s XXX předložili XXX, jednateli společnosti XXX, který v domnění, že se společnost XXX o tuto zakázku skutečně uchází, podepsal návrh smlouvy o dílo i předložení nabídky, načež XXX, XXX, XXX, XXX a XXX ve dnech 29.5.2013 a 30.5.2013 podali takto připravené nabídky firmy XXX a společností XXX, XXX a XXX na Městský úřad XXX,

kdy po jednání zastupitelstva XXX ze dne 26.6.2013, na kterém byl schválen převod hotovosti na tuto akci, proběhlo dne 27.6.2014 jednání hodnotící komise ve složení XXX, XXX a XXX, před jejímž jednáním XXX svým podpisem nepravdivě stvrdil v čestném prohlášení, že není k uvedené veřejné zakázce podjat, nepodílel se na zpracování nabídky, nemá osobní zájem na zadání výše uvedené veřejné zakázky a s uchazeči o veřejnou zakázku jej nespojuje osobní, pracovní ani jiný obdobný poměr, a hodnotící komise, ačkoli již v té době bylo známo, že XXX dotaci na základní akci spočívající v rekonstrukci atletického stadionu neobdrží a přípravné práce tak není nezbytné urychleně realizovat, a ačkoli bylo zjevné, že výběrové řízení s ohledem na výši nabídkových cen mělo proběhnout prostřednictvím soutěže na elektronickém tržišti Geovap, nedoporučila zrušení této veřejné soutěže a vypsání soutěže nové, ale doporučila zadavateli rozhodnout o zadání zakázky s tím, že první v pořadí je firma XXX, načež XXX téhož dne za Odbor regionálního rozvoje zpracoval předkládací zprávu pro 59. schůzi rady města obsahující návrh usnesení doporučujícího schválit zprávu hodnotící komise o posouzení a hodnocení nabídek, kdy na tomto základě a na doporučení XXX demolice vyřešit, i když rekonstrukce stadionu toho roku neproběhne, rada města dne 2.7.2014 schválila zprávu o posouzení a hodnocení nabídek s tím, že vítězem je firma XXX, takže dne 12.7.2013 došlo k uzavření smlouvy o dílo mezi XXX a firmou XXX, a navíc bylo na základě schůzky ze dne 6.8.2013, které se kromě XXX zúčastnili XXX, XXX, XXX a XXX nad rámec těchto prací rozhodnuto, že XXX zajistí od firmy XXX cenovou nabídku na demontáž stávajícího oplocení areálu a provedení oplocení nového, kdy po schválení této nabídky, která činila 80.186,97 Kč bez DPH, XXX bylo firmě XXX zadáno i provedení těchto prací, takže následkem působení XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX firma XXX získala bez řádné veřejné soutěže zakázku, za kterou obdržela i s přihlédnutím k dodatečným méně pracím částku 672.688,70 Kč bez DPH a dále částku 80.186,90 Kč bez DPH za provedení oplocení areálu,

t e d y

1) XXX

jednak

v souvislosti se zadáním veřejné zakázky a s veřejnou soutěží, v úmyslu opatřit jinému prospěch, sjednal dodavateli a soutěžiteli přednost na úkor jiných dodavatelů a soutěžitelů a spáchal tento čin jako člen hodnotící komise,

jednak

jako úřední osoba, v úmyslu opatřit jinému neoprávněný prospěch, vykonával pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

2) XXX, XXX, XXX, XXX a XXX

jednak

tím, že aktivně přispěli k zakrytí fiktivnosti průběhu veřejné soutěže a zadání veřejné zakázky bez reálné soutěže a odstraněním překážek bránících manipulaci s veřejnou soutěží a zadáváním veřejných zakázek, jinému poskytli pomoc k tomu, aby v souvislosti se zadáním veřejné zakázky a s veřejnou soutěží, v úmyslu opatřit jinému prospěch, sjednal dodavateli a soutěžiteli přednost na úkor jiných dodavatelů a soutěžitelů a aby spáchal tento čin jako člen hodnotící komise,

jednak

tím, že aktivně přispěli k zakrytí fiktivnosti průběhu veřejné soutěže a zadání veřejné zakázky bez reálné soutěže a odstraněním překážek bránících manipulaci s veřejnou soutěží a zadáváním veřejných zakázek, jinému poskytli pomoc k tomu, aby jako úřední osoba, v úmyslu opatřit jinému neoprávněný prospěch, vykonával pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

č í m ž s p á c h a l i

1. XXX

jednak

zločin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

jednak

přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

2. XXX, XXX, XXX, XXX a XXX

jednak

pomoc ke zločinu sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

jednak

pomoc k přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

a z a t o s e o d s u z u j í

obžalovaný XXX

podle § 256 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody **v trvání 3 (tři) roků.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **v trvání 5 (pět) roků.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce či zaměstnání ve státních orgánech, státních příspěvkových organizacích, územních samosprávních celcích a příspěvkových organizacích, kde je zřizovatelem územní samosprávních celek a kde by výkon funkce či zaměstnání byl

současně spojen s přípravou, organizací a zadáváním veřejných zakázek a s působením v hodnotící komisi **na dobu v trvání 3 (tři) roků.**

obžalovaný XXX

podle § 256 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody **v trvání 3 (tři) roků.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **v trvání 4 (čtyř) roků.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu účasti na zadávacích řízeních zadávaných veřejnými zadavateli, a to ať již ve formě osoby samostatně výdělečně činné, či ve formě obchodní korporace, v níž působí jako statutární orgán či společník, **na dobu v trvání 3 (tři) roků.**

obžalovaní XXX, XXX, XXX, XXX

podle § 256 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnným trestům odnětí svobody **v trvání 2 (dvou) roků.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovaným výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **v trvání 2 (dvou) roků a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaným XXX a XXX ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu účasti na zadávacích řízeních zadávaných veřejnými zadavateli, a to ať již ve formě osoby samostatně výdělečně činné, či ve formě obchodní korporace, v níž působí jako statutární orgán či společník, **na dobu v trvání 1 (jednoho) roku.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaným XXX a XXX ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti spočívající v přípravě, zpracování a podávání nabídek v zadávacích řízeních vyhlašovaných zadavateli na dobu **v trvání 1 (jednoho) roku.**

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozené XXX **odkazuje** se svým uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Na základě důkazů provedených v rámci hlavního líčení dospěl soud k závěru, že obžalovaní XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX jednali způsobem podrobně popsáním ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku. Takovýto skutkový děj byl v průběhu hlavního líčení zjištěn čtením úředních záznamů o podaných vysvětleních z přípravného řízení XXX a XXX, výslechem svědků XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, či znalce XXX, listinných důkazů spočívajících zejména v opatření obce, zápisu z výjezdu, jednotlivých doložených rozpočtech, či cenových nabídkách, zprávy hodnotící komise, návrhu na rozhodnutí rady města, hlasování rady města, či usnesení rady města, smlouvě o dílo, zprávách zaslaných prostřednictvím elektronické pošty, zprávách Městského úřadu XXX, XXX, společností XXX, či společnosti XXX, pracovních smlouvách, organizační struktuře městského úřadu, materiálech souvisejících s prohlídkou jiných prostor a vydáním věcí, materiálech souvisejících s žádostí o dotaci a s rekonstrukcí atletického stadionu, zprávě Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, seznamu veřejných zakázek, listině účastníků prohlídky, objednavce oplocení, stanovisku znaleckého ústavu, písemných vyjádření obžalovaných, prepisech záznamů o uskutečněném odposlechu telekomunikačního provozu, z věcného důkazu spočívajícího v samotných odposleších a záznamech telekomunikačního provozu obsažených na příslušných kompaktních discích, čtením znaleckých posudků XXX, či pracoviště Policie České republiky, OKTE Frýdek – Místek, jakož i z částečného doznání obžalovaného XXX a porovnáním výše uvedených důkazů s výpovědí obžalovaného XXX

Obžalovaný XXX v úvodu své výpovědi u hlavního líčení popsal svou činnost při XXX, kde i v průběhu roku 2013, již od roku 2003 působil na pozici vedoucího investičního oddělení odboru regionálního rozvoje. Obžalovaný podrobně popsal úkony, které mu v souvislosti s touto funkcí příslušelo vykonávat s tím, že mezi ně patřilo i zajišťování výběrových řízení. V rámci této své činnosti se obžalovaný seznámil rovněž se všemi spoluobžalovanými, které zná dlouhodobě a tyká si s nimi, nicméně jejich vztahy jsou čistě na pracovní úrovni. Totéž platí o spoluobžalovaném XXX, v jehož případě obžalovaný vyloučil, že by mezi nimi byl přátelský vztah, nebo že by se spolu kupříkladu navštěvovali. Stejně tak jako se spoluobžalovaným XXX se obžalovaný zná rovněž s jeho rozpočtářkou XXX a tyká si s ní, stejně tak jako s veškerými dalšími rozpočtáři větších místních stavebních firem. K věci, která je předmětem podané obžaloby pak obžalovaný popsal, jak již od roku 2011 Město XXX řešilo dokumentaci na rekonstrukci atletického stadionu na ulici XXX v XXX a v souvislosti s touto rekonstrukcí žádalo o poskytnutí dotace ze strany Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Vzhledem k tomu, že na počátku roku 2013 vypadalo nadějně, že by dotace mohla být poskytnuta, obžalovaný dne 21. 3. 2013 formou elektronické pošty informoval vedení města o nutnosti před provedením samotné rekonstrukce stadionu, vyřešit dezolátní stav tribun a brány borců, když tyto části stadionu neměly spadat pod zmíněnou rekonstrukci, avšak bylo potřeba je vyřešit ještě před započítím rekonstrukce tak, aby nenarušovaly její průběh. Na základě této výzvy obžalovaného proběhla dne 18. 4. 2013 schůzka přímo u dotčeného stadionu, které se účastnil obžalovaný, starostka města, místostarosta XXX, vedoucí odboru regionálního rozvoje XXX a XXX. Samotnou schůzku inicioval místostarosta XXX. V průběhu této schůzky padl na obžalovaného dotaz ohledně předpokládaných nákladů na demolici tribun a brány borců, na základě něhož odhadl obžalovaný tyto náklady ve výši 500.000,- Kč až 600.000,- Kč s tím, že se jednalo pouze o velice hrubý odhad tzv. od oka. Obžalovaný dále podrobně popsal, jaké práce se na dotčené schůzce mezi obžalovanými rozebíraly s tím, že výstupem z uvedené schůzky byl zápis z výjezdního jednání vypracovaný místostarostou XXX, který rovněž přímo obžalovanému zadal úkol zajistit minimálně tři nabídky na uvedené práce a rovněž řešit přesun plotu. Na základě tohoto pokynu místostarosty obžalovaný předpokládal, že jde o rozhodnutí vedení Města XXX a dále se již nezabýval oprávněností takového postupu, neboť se v daném

případě jednalo o pokyn jeho nadřízených a sám obžalovaný proto neřešil, zda je takový postup v souladu s opatřením obce č. 3/2012, které upravovalo postupy v podobných případech. Podle obžalovaného by rovněž správný postup podle uvedeného opatření, tedy zadáním zakázky přes elektronické tržiště Geovap bylo problematické i z časových důvodů, neboť by takový postup mohl trvat řádově několik měsíců a situaci ohledně tribun a brány borců bylo potřeba vyřešit co nejdříve tak, aby vše bylo hotovo ještě před poskytnutím dotace a zahájením rekonstrukce stadionu. V zájmu urychlení celého projektu proto obžalovaný nejprve oslovil firmu spoluobžalovaného XXX, o němž věděl, že má kvalitní rozpočtářku XXX, s žádostí o vypracování výkazu výměr, který by mohl zaslat pro představu stavebním firmám s výzvou podání nabídek na základě pokynu místostarosty. Vzhledem k tomu, že firma spoluobžalovaného XXX používá rozpočtový program, který není kompatibilní s programy používanými jinými firmami v XXX, či okolí, bylo nutno ještě výkaz výměr vypracovaný firmou spoluobžalovaného XXX převést do programu RTS, který je běžně stavebními firmami používán a za tímto účelem tak obžalovaný oslovil XXX. Jmenovaného obžalovaný neoslovil s žádostí o vypracování výkazu výměr prvotně, protože podle obžalovaného je jmenovaný projektant a zřejmě by chtěl vytvářet i projektovou dokumentaci, na což podle obžalovaného nebyl čas. K dotazům nebyl obžalovaný jednoznačně uvést, proč oslovil právě firmu spoluobžalovaného XXX kromě toho, že má podle obžalovaného kvalitní rozpočtářku, když pouze uváděl, že v danou chvíli neřešil, že firma spoluobžalovaného XXX používá program nekompatibilní s programem jiných firem. Na žádost obžalovaného XXX přepracoval výkaz výměr do programu RTS s tím, že v rámci přepracování došlo k chybnému uvedení některých položek, které na základě další dohody obžalovaného s XXX jmenovaný přepracoval. Takto prostřednictvím XXX obžalovaný získal výkaz výměr použitelný pro plánované výběrové řízení, který následně rozeslal čtyřem místním stavebním firmám spolu s výzvou k podávání nabídek na demoliční práce na stadionu. Obžalovaný trval na tom, že tyto čtyři stavební firmy vybral čistě on sám podle svého vlastního uvážení, určitě je za ně nevybral spoluobžalovaný XXX, s nímž obžalovaný pouze konzultoval možnosti jednotlivých těchto firem zakázku splnit. Součástí oslovení těchto firem podle obžalovaného bylo i pozvání na obhlídku místa dne 23. 5. 2013, k níž se následně dostavili spoluobžalovaní XXX a jeho rozpočtářka XXX a za firmu XXX spoluobžalovaní XXX a XXX. Spoluobžalovaný XXX se sice přímo obhlídky neúčastnil, i přesto se následně na prezenční listinu podepsal, a to dodatečně, když uvedl, že místo velice dobře zná a nemusí proto na ně znovu chodit. Sám obžalovaný pak nebyl schopen upřesnit, za jakých okolností, nebo kdy byla prezenční listina poskytnuta spoluobžalovanému XXX k podpisu. Oslovené firmy pak byly vyzvány k podání nabídek k datu do 30. 5. 2013, což splnily, nabídky byly odezvány na podatelně a řádně označeny pořadovým číslem, datem, či hodinou doručení. Nabídky převzal přímo obžalovaný a ponechal je v uzavřených obálkách ve své kanceláři. Podle obžalovaného se až v průběhu června 2013 začalo proslýchat, že pravděpodobně dotace na rekonstrukci celého stadionu městu XXX poskytnuta nebude, nicméně i přesto bylo rozhodnuto, že demoliční práce na stadionu, s nimiž byly osloveny dotčené firmy, provedeny budou a k 26. 6. 2013 město pro tyto účely vyčlenilo částku 1,5 miliónu korun, když původní výkaz výměr vypracovaný firmou spoluobžalovaného XXX vyzněl na částku lehce přesahující 1 milión korun včetně DPH. Následující den svolal místostarosta XXX obžalovaného i XXX k vyhodnocení podaných nabídek, obžalovaný tedy tyto nabídky donesl v uzavřených obálkách a všichni tři obálky otevřeli, zkontrolovali a vyhodnotili jejich obsah, byl vyhotoven rovněž protokol o jejich otevírání, sepsáno čestné prohlášení o nepodjatosti, jakož i protokol o vyhodnocení nabídek. Následně byl připraven přínos do rady města, která proběhla dne 2. 7. 2013, pořadí jednotlivých firem podávajících nabídky bylo schváleno v souladu s přínosem tak, že vítězem se stala firma spoluobžalovaného XXX, s níž byla následně uzavřena smlouva o dílo. Obžalovaný ve své výpovědi opakovaně namítal, že rada města schválila pořadí nabídek

jednomyslně a nebylo po celou dobu jakkoliv rozporováno, že uvedené výběrové řízení neproběhlo v souladu s opatřením obce. č. 3/2012, tedy cestou elektronického tržiště Geovap. Totéž podle obžalovaného musela vědět rovněž starostka i další vedení Města XXX s tím, že jinak by nebyly již dopředu schváleny finanční prostředky v objemu 1,5 miliónů korun a muselo být tedy všem zřejmé, že dotčená zakázka přesahuje hranici 500.000,- Kč, coby hranici přípustnosti výjimky postupu prostřednictvím elektronického tržiště Geovap. Obžalovaný dále popsal, jak v průběhu srpna 2013 s místostarostou XXX, starostkou, vedoucí odboru správy majetku města, i XXX řešili problém oplocení areálu atletického stadionu, do něhož se bez problémů dostávaly nepovolané osoby s tím, že výstupem tohoto jednání bylo rozhodnutí ohledně nutnosti zajistit oplocení areálu a protože XXX, coby ředitel Technických služeb XXX podle svého vyjádření nebyl schopen zajistit výstavbu takového oplocení a jednalo se o náklady v objemu nižším, než 100.000,- Kč, souhlasil místostarosta XXX s nabídkou spoluobžalovaného XXX, kterou jmenovaný na základě předchozí poptávky poskytl s tím, že toto oplocení zajistí firma spoluobžalovaného XXX, když tato prováděla i další práce na uvedeném stadionu. Podle obžalovaného bylo firmou spoluobžalovaného i toto oplocení řádně provedeno a následně ze strany města uhrazeno. V průběhu celého hlavního líčení obžalovaný XXX vystupoval velice aktivně a po celou dobu popíral, že by se on sám dopustil jakéhokoli protiprávního jednání, přičemž mimo jiné i cestou své obhájkyne namítal, že ani nemohl naplnit znaky právních kvalifikací svého jednání uváděných v podané obžalobě. Trval na tom, že neporušil ani § 6 zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, když oslovil v rámci dané zakázky celkem čtyři různé firmy a opakovaně poukazoval na to, že pouze jednal na základě pokynu svých nadřízených a navíc ve snaze vše vyřešit v rámci omezených časových možností. Dále i přesto, že se ve svém prvotním výsledku u hlavního líčení poměrně podrobně vyjadřoval k jednotlivým ustanovením opatření obce č. 3/2012, uváděl později v průběhu hlavního líčení, že s tímto opatřením on sám oficiálně nebyl ani seznámen a popíral, že by se jakkoliv podílel na jeho vzniku. K odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu se však obžalovaný v průběhu hlavního líčení odmítal jakkoliv vyjadřovat.

Obžalovaný XXX využil u hlavního líčení svého práva, odmítl k věci vypovídat a pouze uvedl, že odkazuje na svou výpověď v procesním postavení obviněného z přípravného řízení. Z toho důvodu byl postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu čten u hlavního líčení protokol o jeho výsledku z přípravného řízení v procesním postavení obviněného. Obžalovaný tehdy podrobně popsal své podnikání v rámci firmy XXX – XXX, i okolnosti, za nichž jej spoluobžalovaný XXX zhruba v dubnu nebo květnu 2013 požádal o radu v případě záležitosti tribun a brány borců atletického stadionu v XXX, jakož i o odhad nákladů na demolici uvedených částí stadionu. Podle obžalovaného spoluobžalovaný XXX zdůrazňoval, že demolice uvedených částí musí být provedena ještě předtím, než budou zahájeny práce na samotné rekonstrukci objektu celého stadionu. Na základě této žádosti ze strany spoluobžalovaného XXX pak obžalovaný XXX cestou své rozpočtářky XXX s odstupem zhruba dvou až tří týdnů bezúplatně zaměřil a nacenil zmíněné práce s tím, že výsledná cena za ně činila částku kolem 850.000,- Kč bez DPH, tedy částku přes 1 milión s DPH. Uvedený propočet pak předal spoluobžalovanému v období měsíce května 2013. Poté byla, podle obžalovaného, chvíli doba, kdy se nic nedělo a následně byl Městským úřadem v XXX výzvou do firemní schránky elektronické pošty vyzván k nacenění přiloženého slepého rozpočtu se stručným popisem zakázky s tím, že se jednalo o zmíněnou demolici tribun a brány borců krnovského atletického stadionu. Součástí této výzvy byla i pozvánka k prohlídce stavby, které se zúčastnil obžalovaný i zástupci společnosti XXX. Obžalovaný dále uvedl, že jej udivil způsob zadání celé zakázky, když podle něj bylo neobvyklé, aby městský úřad zadával podobnou zakázku přímým oslovením stavebních firem. Dále obžalovaný připustil,

že o uvedenou zakázku měl velký zájem a rozhodl se, že osloví zástupce konkurenčních firem a pokusí se zajistit, aby tuto zakázku od městského úřadu získala jeho firma. Instruoval proto svou rozpočtářku XXX, aby vyhotovila kromě rozpočtu za jejich firmu také tři další rozpočty pro firmy XXX, XXX a XXX, které by byly řádově o několik desítek tisíc vyšší, než rozpočet jejich firmy. Tyto rozpočty následně předal XXX za firmu XXX a v případě firmy XXX a XXX vhodil uvedené rozpočty do schránek, případně předal zaměstnanci na vrátnici. Takto tedy obžalovaný připustil, že určitým způsobem zmanipuloval soutěž vyhlášenou městským úřadem, i když uvedl, že neměl žádnou jistotu, že představitelé dotčených konkurenčních firem budou akceptovat jeho přístup a na městský úřad zašlou právě jím dodané rozpočty a ne nějaké jiné. Obžalovaný dále vyjádřil nad svým jednáním lítost s tím, že si je vědom svého pochybení a že takto poškodil pověst své firmy. Zároveň ale popřel, že by o tomto jeho jednání jakkoliv věděl spoluobžalovaný XXX, který se o tom, že nabídky jednotlivých účastníků soutěže byly pospaným způsobem zmanipulovány, dověděl až v průběhu trestního řízení. Zároveň obžalovaný tvrdil, že o popsaném činu nevěděl ani spoluobžalovaný XXX, se kterým on sám o celém jednání nijak nekomunikoval. I přesto, že se takto v průběhu přípravného řízení v procesním postavení obviněného obžalovaný XXX ke skutku částečně doznal a v úvodu hlavního líčení na toto své částečné doznání odkázal, v následném průběhu hlavního líčení lze z jeho vystupování spíše usuzovat, že jakoukoliv vinu své osoby popírá, což ostatně výslovně vyjádřil i v rámci svého závěrečného návrhu.

Obžalovaní XXX, XXX a XXX rovněž u hlavního líčení využili svého práva a odmítli k věci vypovídat, nicméně vzhledem k tomu, že stejně postupovali i v průběhu přípravného řízení, nebylo možno jejich předchozí výpovědi u hlavního líčení přečíst ani postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu. Vzhledem k tomu, že v rámci svých závěrečných návrhů odkázali na projevy svých obhájců, i vzhledem k tomu, že v případě obžalovaného XXX se tento vyjádřil výslovně, je zřejmé, že všichni tři jmenovaní obžalovaní se necítí vinnými žalovaným jednáním.

Rovněž obžalovaný XXX u hlavního líčení odmítl k věci vypovídat s tím, že ani v jeho případě nebylo možno číst jeho předchozí výpověď z přípravného řízení, když nevypovídal ani v procesním postavení obviněného. K věci se však tento obžalovaný stručně vyjádřil v rámci svého závěrečného návrhu, kdy připustil, že se skutečně účastnil prohlídky stavby dne 23. 5. 2013, a to zejména z toho důvodu, že atletický stadion sousedí s pozemkem tenisového klubu, jemuž on sám předsedá. Před výše uvedeným datem obžalovaný podle svého vyjádření nebyl nikým kontaktován, ani nikomu neodsouhlasil jakýkoliv postup ohledně zakázky související s pracemi na atletickém stadionu. Zároveň však obžalovaný připustil, že skutečně pracoval a zkompletoval cenovou nabídku pro Městský úřad v XXX a dotčené materiály podepsal, rovněž připravil a nadepsal obálku na odeslání těchto materiálů na městský úřad. I přesto se ale podle svého vyjádření obžalovaný cítí nevinný.

Svědka XXX, ředitel společnosti Technické služby, s.r.o., u hlavního líčení popsal, jak se v dubnu 2013 společně se starostkou, místostarostou XXX a obžalovaným XXX účastnil pracovního jednání u budovy atletického stadionu, kde se řešila otázka demolice brány borců a tribun a v té souvislosti byl osloven, zda by tuto činnost mohly provést samotné technické služby. Svědek tehdy uvedl, že s ohledem na vytížení pracovníků technických služeb by bylo možno takovou činnost provádět nejdříve na podzim, načež ale odvětil místostarosta XXX, že uvedené práce je nutno provést ještě v průběhu léta. Podle svědka při dotčeném jednání nepadl žádný dotaz ohledně možných nákladů bouracích prací, ani nikdo nesdělil částku, kolik by tyto náklady mohly alespoň zhruba činit. Zároveň bylo podle svědka na uvedené schůzce dojednáno, že uvedené práce budou zajištěny firmou oslovenou po provedeném

výběrovém řízení. Koncem léta nebo na podzim téhož roku bylo podle svědka další jednání ohledně atletického stadionu s tím, že byl opět dotazován na možnost zajištění oplocení ze strany technických služeb, což ale opět na vytížení pracovníků této společnosti odmítl s tím, že nejvhodnější bude, když provedení oplocení zajistí firma provádějící demoliční práce na stadionu.

Svědčce XXX, která v roce 2013 působila jako místostarostka Města XXX popsala své kompetence místostarostky s tím, že otázka rekonstrukce atletického stadionu v XXX patřila do působnosti druhého místostarosty XXX a ona sama z toho důvodu měla spíše jen kusé informace, co přesně se mělo v rámci této rekonstrukce provádět, či jaké práce a jaké postupy v rámci tohoto byly činěny. Podle svědkyně se v průběhu roku 2013 řešila žádost o poskytnutí dotace na uvedenou rekonstrukci stadionu s tím, že před samotnou rekonstrukcí stadionu měla být provedena oprava tribun, k jejíž otázce však svědkyně nic bližšího neví. V průběhu roku 2013 byly podle svědkyně informace, že dotace na rekonstrukci stadionu bude poskytnuta, o tomto mohla informovat starostka města zhruba v pololetí roku 2013. Později ale vyšlo najevo, že dotace poskytnuta nebude, toto se mohli podle svědkyně dovědět snad až někdy ke konci roku 2013. Svědkyně dále popsala obecně svou účast v rámci komisí výběrových řízení s tím, že v těchto komisích působila relativně často, i když v této konkrétní věci týkající se demolice tribun v komisi nezasedala. Zda v popsáných komisích působil obvykle i obžalovaný XXX, bylo podle svědkyně závislé na tom, zda předmětná zakázka spadala do působnosti investičního oddělení. Svědkyně se dále obecně vyjádřila k výjimce stanovené v článku V. opatření obce 3/2012 s tím, že tuto výjimku mohla povolit starostka města, v její nepřítomnosti pak zástupce starostky, kterým byla sama svědkyně, přičemž místostarosta XXX by takto figuroval jako zástupce až v případě, že by nemohla starostku zastoupit ani samotná svědkyně XXX. Sama svědkyně si však nevzpomíná, že by z titulu funkce místostarostky někdy takovouto výjimku povolovala. Zároveň se svědkyně vyjádřila k tomu, že pokud náklady na demoliční práce přesáhly nejvyšší možnou částku povolenou podle uvedeného opatření pro udělení výjimky, měl na toto někdo z představitelů města upozornit ještě před jednáním rady města, zejména na toto měl upozornit místostarosta XXX. Pokud se pak jedná o výše zmíněnou výjimku podle článku V. opatření obce, nebyla by zakázka řešena přes elektronické tržiště Geovap, ale bylo by vytvořeno pouze písemné zadání s obesláním tří až pěti firem a v takovémto poptávkovém řízení by pak návrh výzvy připravoval příslušný odbor městského úřadu. Ke vztahům obžalovaného XXX s ostatními spoluobžalovanými či jinými představiteli stavebních firem svědkyně uvedla, že nic bližšího neví, pouze předpokládá, že s ohledem na činnost obžalovaného i spoluobžalovaných, by se tito nepochybně měli znát.

Svědka XXX, místostarosta Města XXX u hlavního líčení uvedl, že v jeho působnosti byly odbory regionální správy města, regionálního rozvoje a dopravy, přičemž součástí odboru regionálního rozvoje bylo i investiční oddělení. Pokud pak jde o záležitost rekonstrukce atletického stadionu v XXX, tato výjimečně nebyla řešena odborem regionálního rozvoje přímo, protože se jednalo o zájmovou věc starostky XXX, která se této záležitosti chtěla věnovat víceméně sama. Z toho důvodu pak sám svědek o celé záležitosti má spíše jen povrchnější informace, nicméně je si vědom, že v dané záležitosti byla opakovaně podávána žádost o dotaci poprvé v roce 2013 s tím, že vyhodnocení této žádosti mělo být ze strany Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy zhruba někdy v červnu 2013, tento termín byl ale opakovaně prodlužován a nakonec došlo k tomu, že o dotaci v uvedeném roce fakticky rozhodnuto ani nebylo a ani na podzim pak podle svědka nebylo na městském úřadě známo, zda uvedená dotace na rekonstrukci atletického stadionu bude, či nebude poskytnuta. Pokud by však došlo ke schválení uvedené dotace, bylo podle svědka nutno zajistit přípravné práce

pro rekonstrukci stadionu a z toho důvodu v jarních měsících roku 2013 byla uskutečněna schůzka přímo na uvedeném stadionu, které se kromě svědka účastnila i starostka, ředitel technických služeb XXX a obžalovaný XXX. Vzhledem k tomu, že přímo na místě se XXX vyjádřil v tom směru, že technické služby nebudou schopny přípravné práce v podobě demolice tribun a brány borců provést, obrátila se podle svědka starostka na obžalovaného XXX, aby dotčené přípravné práce zajistil. Svědek rovněž připustil, že se obžalovaný XXX tehdy na dotaz vyjádřil k možnému hrubému odhadu nákladů na uvedené demolice s tím, že svědek už nevěděl, jakou částku tehdy obžalovaný přesně uvedl. Po přečtení části své výpovědi z přípravného řízení postupem podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu pak připustil, že z úst obžalovaného skutečně tehdy zaznělo, že by tyto práce mohly činit částku pohybující se kolem 500.000,- Kč. Podle svědka bylo takto předpokládáno, že se bude jednat o zakázku s relativně nízkými náklady a zřejmě již tehdy bylo stanoveno, že tato zakázka bude řešena formou poptávkového řízení oslovením několika stavebních firem. Svědek dále uvedl, že očekával, že se vedoucí odboru regionálního rozvoje XXX dohodne se starostkou a vyřeší výjimku týkající se poptávkového řízení, nicméně k tomuto podle svědka zřejmě nedošlo. Na samotné schůzce dne 18. 4. 2013 pak podle svědka pravděpodobně nikdo nerozebíral, že by v dané věci bylo potřeba zajistit výjimku podle článku V. opatření obce č. 3/2012, svědek si rovněž nevzpomíná, zda na této schůzce někdo řešil přesný způsob, jakým by mělo být v rámci této zakázky postupováno, tedy zda vše bude řešeno přes elektronické tržiště Geovap, i když po opětovném přečtení své výpovědi připustil, že již na uvedené schůzce zaznělo, že celá zakázka demoličních prací bude řešena cestou poptávkového řízení. Jak by mělo takovéto poptávkové řízení probíhat, pak svědek u hlavního líčení rovněž podrobněji popsal. Následně byla podle svědka jmenována hodnotící komise, jejímž úkolem bylo otevřít obálky, vyhodnotit kompletnost cenových nabídek a připravit přínos pro jednání rady města s tím, že svědek si již nepamatoval, kdo přesně tuto komisi stanovil, účastnil se jí však on sám, XXX a obžalovaný XXX. Podle svědka nepříslušelo hodnotící komisi řešit, zda v dané věci měla nebo neměla být schvalována výjimka podle článku V. opatření obce, když samotná hodnotící komise podle něj měla posoudit pouze kompletnost a správnost podaných nabídek. Kritériem pro výběr firmy pak podle svědka byla tak, jako v obvyklých podobných případech, nejnižší cena. Kdo přímo oslovil samotné firmy, které nabídky podávaly, si svědek nevzpomíná, nebo to neví, obvykle však toto činí referenti, nebo vedoucí oddělení či odborů. Podle svědka bylo obvyklé, že vedoucí odboru s ním projednával obsah výzvy k podání nabídek, v tomto případě se tomu tak nestalo, svědek neví proč. Pokud byl svědek konfrontován s obsahem zprávy elektronické pošty na č.l. 289 trestního spisu, tak sdělil, že tato zpráva se týká předmětných demoličních prací na atletickém stadionu s tím, že pokud je v této hovořeno o částce 2,5 miliónů k dispozici na přípravné práce, nejednalo se o částku určenou výlučně na demolici brány borců a tribun, ale na veškeré přípravné práce celkově. Pokud jde o první odstavec uvedené zprávy, tento podle svědka nesouvisí s odstavcem druhým, ani s dotčenou demolicí, svědek nicméně nebyl schopen vysvětlit, s jakou věcí tedy tento odstavec souvisí. Svědek byl zřejmě přítomen i následnému jednání rady Města XXX s tím, že ani na tomto jednání se nikdo ze zúčastněných nezabýval důvodem, proč celé řízení nebylo provedeno prostřednictvím elektronického tržiště Geovap. Nicméně svědek zdůraznil, že v dané věci byl poměrně výrazný časový tlak a byla snaha provést veškerá řízení rychle z důvodu, aby mohlo být započato se samotnou rekonstrukcí atletického stadionu v případě, že by byla schválena dotace. Pokud pak jde o oplocení areálu stadionu, k tomuto se svědek rovněž podrobně vyjádřil s tím, že na další schůzce, které se účastnil i XXX za technické služby, jmenovaný na dotaz uvedl, že z kapacitním, i časovým důvodům technickým službám příliš nevyhovuje takovou záležitost řešit a svědek proto požádal obžalovaného XXX, aby zjistil cenovou nabídku na vyhotovení oplocení u firmy, s níž bylo již dohodnuto provádění demolice a vzhledem k tomu, že zjištěná částka nepřesahovala 100.000,- Kč, bylo

v kompetenci svědka, aby obžalovanému přímo zadal zajištění smlouvy o dílo ohledně oplocení s dotčenou firmou bez provedení poptávkového řízení. Podle svědka jak demolice tribun a brány borců, tak i vyhotovení oplocení bylo zhotovitelem provedeno řádně a on sám je s výsledným dílem spokojen. Rovněž k osobě obžalovaného XXX se svědek vyjádřil kladně s tím, že mimopracovně se spolu neznají, nicméně s výsledky činnosti obžalovaného byl svědek vždy spokojen. Zároveň však z výstupu svědka u hlavního líčení nabyt soud dojmu, že tento v případě mnoha dotazů odpovídal spíše vyhýbavě a neurčitě, obvykle uváděl, že o některých záležitostech nic neví, případně si na dotazované záležitosti nevzpomíná.

Svědkyňě XXX, která od roku 2011 působí na pozici vedoucí odboru regionálního rozvoje Městského úřadu v XXX a v roce 2013 tak byla přímá nadřízená obžalovaného XXX popsala snahu městského úřadu o získání dotace na rekonstrukci atletického stadionu v XXX s tím, že poprvé o tuto dotaci město žádalo v průběhu roku 2012 nebo 2013, mělo to být někdy na jaře tohoto roku. Samotná dotace byla řešena prostřednictvím dotačního oddělení městského úřadu, nicméně svědkyňě byla o postupu v této záležitosti zevrubně informována. Takto podle svědkyňě na základě informací, které dostávala, začalo vše nasvědčovat tomu, že dotace nebude poskytnuta, nicméně podle svědkyňě si tato již nepamatuje, kdy se tuto informaci dověděla. Po přečtení části své výpovědi z přípravného řízení postupem podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu pak svědkyňě připustila, že skutečně již v dubnu 2013 mohlo být zřejmé, že městu uvedená dotace poskytnuta nebude tak, jak původně vypovídala v přípravném řízení, nicméně u hlavního líčení nevysvětlila, z jakých zdrojů přesně takovou informaci město obdrželo. S ohledem na plánovanou rekonstrukci stadionu pak byly plánovány i přípravné práce spočívající zejména v demolici tribun a brány borců s tím, že v dubnu 2013 proběhla schůzka, které se účastnili starosta, místostarosta a obžalovaný XXX, svědkyňě se této schůzky neúčastnila, avšak obdržela následně zápis ze schůzky vyhotovení místostarostou XXX. V rámci tohoto zápisu byl vydán pokyn pro obžalovaného XXX obeslat nejméně tři firmy pro přípravu demoličních prací na stadionu. Následně se celá záležitost ohledně demolice tribun a brány borců řešila mimo svědkyňi, což však podle její výpovědi nebyl neobvyklý postup, když vedoucí investičního oddělení, tedy obžalovaný XXX, byl odpovědný za zajištění firmy, která by dané práce provedla. K dotazům státní zástupkyňě však svědkyňě později ve svém výsledku připustila, že průběžně jí obžalovaný XXX měl alespoň informovat přinejmenším v té fázi, kdy oslovoval firmy ohledně podání nabídek, když takovouto výzvu firmám měla přinejmenším dostat na vědomí. Sama svědkyňě pak v rámci dotčené záležitosti vystupovala až jako člen hodnotící komise ustanovené starostkou a místostarostou XXX ve složení obžalovaného XXX, XXX a svědkyňě XXX. Při následném otevírání obálek se svědkyňě rovněž poprvé dověděla ceny demoličních prací v rámci nabídek účastnících se firem, svědkyňě u výsledku popsala postup při otevírání obálek s tím, že hodnotícím kritériem v daném případě byla nejnižší cena. Svědkyňě připustila, že v rámci činnosti hodnotící komise se nikdo nepozastavil nebo nenamítal skutečnost, že hodnota demoličních prací přesahuje částku 500.000,- Kč, případně zda byla udělena výjimka podle článku V. opatření obce 3/2012, svědkyňě rovněž coby kompetentní osoba nežádala vedení města o udělení takovéto výjimky. Podle svědkyňě však vzhledem k tomu, že celá záležitost byla řešena přes vedení města, považovala ona sama takovouto výjimku za konkludentně udělenou, když samotný úkol řešit celou záležitost v poptávkovém řízení a následně ustanovení hodnotící komise, byly učiněny přímo vedením městského úřadu. Sama svědkyňě se účastnila rovněž následného jednání rady města, kde rovněž nikdo nenamítal rozpor postupu s opatřením obce č. 3/2012, a to i přesto, že tomuto jednání byl přítomen právník města. Zároveň však svědkyňě vysvětlila, že dotčené opatření obce začalo platit až ke konci roku 2012 a i po jeho platnosti se u některých zakázek stávalo, že právně mělo být žádáno o výjimku, ale oficiálně se tak nestalo. Svědkyňě se rovněž vyjádřila k obsahu zprávy

elektronické pošty na č.l. 289 trestního spisu s tím, že pokud jde o objem prostředků v hodnotě 2,5 miliónů korun, tak podklady pro takové rozpočtové řízení dával městu obžalovaný XXX, nicméně samotná částka byla stanovena vedením města, tato částka měla být určena jednak na demoliční práce, jednak zbytek částky by byl použit na další práce související s rekonstrukcí stadionu. První odstavec elektronické zprávy podle zprávy s demolicí tribun a brány borců nesouvisí, svědkyně nicméně nebyla schopna uvést, jaké záležitosti přesně se tento odstavec týká. Svědkyně rovněž v průběhu svého výslechu u hlavního líčení popsala správným postup podle výše uvedeného opatření obce a rovněž popsala, jakým způsobem je postupováno v obdobných případech v současné době, kdy je důsledněji dbáno na dodržování ustanovení uvedeného opatření obce. Pokud pak šlo o postup cestou elektronického tržiště Geovap, pak doba od zadání po výzvy k nabídkám do ukončení výběrového řízení, mohla podle svědkyně zabrat období čtrnácti až dvaceti dnů, nicméně pokud by předtím bylo potřeba vyhotovovat projektovou dokumentaci, která by byla v rámci elektronického tržiště uváděna, bylo by potřeba ještě období dalšího jednoho až dvou měsíců.

Svědkyně XXX, rozpočtová pracovnice ve firmě obžalovaného XXX, u hlavního líčení využila svého oprávnění a odmítla k věci vypovídat, když původně byla i ona sama v této trestní věci stíhána jako obviněná, avšak v jejím případě bylo trestní stíhání vůči její osobě podmíněně zastaveno. Vzhledem k tomu, že doposud nedošlo k osvědčení jmenované v rámci podmíněného zastavení trestního stíhání a trestní řízení vůči její osobě tak prozatím nebylo ukončeno, nezbylo soudu, než právo nevypovídat jmenované svědkyně akceptovat, neboť by svou další výpovědí mohla i své osobě způsobit další trestní stíhání, případně zhoršit své postavení v rámci dosud neskončeného trestního řízení. S ohledem na odlišné postavení svědkyně v průběhu přípravného řízení, kdy k celé věci rovněž vypovídala, pak nebylo možno u hlavního líčení ani číst její předchozí výpověď z přípravného řízení v procesním postavení obviněného, když takovéto procesní postavení je co do možnosti výpovědi podstatě volnější, než procesní postavení svědka.

Svědka XXX u hlavního líčení uvedl, že je osoba autorizovaná v oboru pozemní stavby a popsal záběr činností, které takto provádí s tím, že standardně provádí rovněž rozpočty v rámci zpracování projektových dokumentací, případně i bez zpracování takové dokumentace, když klient potřebuje pouze hrubý odhad. Svědek se rovněž u hlavního líčení podrobně vyjádřil k tomu, co je si možno představit pod pojmem průzkum trhu, v rámci čehož vyjmenoval určité konkrétní činnosti, jako například sanaci prostor, vyhotovení výtahu, zajištění gastronomické technologie, či oprava kamenických prvků fasády, při které je potřeba vyjádření restaurátora. Pokud pak jde o konkrétní záležitost v této trestní věci, svědek uvedl, že relativně často zpracovával zakázky pro Město XXX, ještě častěji pro krajský úřad či přidružené organizace. Ohledně této věci jej oslovil obžalovaný XXX s vyjádřením, že si nechal provést průzkum trhu a potřeboval by tento přetypovat do softwaru tak, aby na dotčenou zakázku mohla být provedena soutěž. Na žádost obžalovaného tedy svědek bezplatně převedl rozpočet do programu Buildpower a do Excelu a vše zaslal obžalovanému XXX s tím, že on sám v dané věci neměl nic přepočítávat, pouze měl výše uvedené převést do jiného formátu a programu. Následně obžalovaný namítal, že byla provedena nějaká úprava s tím, že svědek na základě tohoto dotčenou položku opravil a poslal vše obžalovanému znovu. Po převedení od odlišného programu pak svědkovi vyšla cena o něco vyšší, než cena stanovená původním propočtem firmy obžalovaného XXX, a to řádově o několik desítek tisíc s tím, že rozpočtová cena se pohybovala kolem 800.000,- Kč. V rámci této zakázky svědek skutečně provedl pouze výše popisované převedení, neprováděl žádnou prohlídku místa, nekontroloval rozpočet, pouze vše převedl tak, aby uvedené materiály bylo možno zadat do

soutěže. S podobným postupem nebo žádostí ze strany Města XXX, se však svědek dříve nesetkal.

Svědka XXX, tajemník Městského úřadu v XXX se u hlavního líčení podrobně vyjádřil k důvodům i postupu v rámci přijímání opatření obce č. 3/2012 s tím, že samotný návrh vypracovala společnost XXX, takto vypracovaný návrh byl následně konzultován ve spolupráci s odborem regionálního rozvoje a oddělením investičním, přičemž obžalovaný XXX byl s výjimkou jednoho dotazu další osobou jediný, kdo se k tomuto návrhu podrobněji vyjadřoval. Podle svědka byl obžalovaný považován za odborníka v dotčené problematice, neboť se opakovaně účastnil školení ohledně zákona č. 137/2006 Sb. Odborné připomínky ze strany obžalovaného byly při následném dopracování návrhu podle svědka brány v potaz, sám obžalovaný se rovněž měl seznámit s výsledným zněním uvedeného opatření prostřednictvím intranetu, i přesto, že se sám svědek oproti podpisu seznamoval s konečným zněním opatření obce toliko vedoucí jednotlivých odborů a nikoliv již oddělení. K dalším dotazům svědek uvedl, že i on sám coby tajemník, se účastnil jednání rady města dne 2. 7. 2013, kdy mimo jiné byla projednávána i otázka výběru firmy k demolici tribun a brány borců atletického stadionu s tím, že tehdy se nikdo nezabýval otázkou, zda bylo v rámci výběrového řízení postupováno správně a v souladu s výše uvedeným opatřením obce nikdo neřešil otázku, zda nemělo být provedeno výběrové řízení přes elektronické tržiště Geovap a rovněž se nikdo nepozastavoval nad výslednou cenou demoličních prací. Ani samotného svědka z počátku nenapadlo, že výběrové řízení správně nemělo být řešeno obálkovou metodou, přičemž podle svědka i přes uvedenou cenu si tuto nesprávnost postupu zřejmě neuvědomil z toho důvodu, že stále celou zakázku považoval za spadající do kategorie pod 500.000,- Kč. Zároveň podle svědka vzhledem k tomu, že poptávkové řízení prováděl obžalovaný a jeho prostřednictvím tedy byla zpracovávána projektová dokumentace, měl to být on sám, kdo měl informovat svou nadřízenou XXX, nebo upozornit vedení města, že dotčená zakázka bude přesahovat částku 500.000,- Kč.

Svědkyně XXX, která v letech 2010 až 2014 vykonávala post starostky Města XXX, u hlavního líčení podrobně popsala důvody, i okolnosti, za jakých město řešilo rekonstrukci atletického stadionu. V případě této problematiky se svědkyně chtěla angažovat více, než v jiných obdobných záležitostech, protože ke stadionu měla z minulosti citový vztah. Svědkyně rovněž popsala okolnosti vyřizování žádostí o dotaci na uvedenou rekonstrukci s tím, že žádost o dotaci byla podána do konce září 2012 a následně dne 21. 3. 2013 jí sdělil obžalovaný XXX, že bude potřeba před samotnou rekonstrukcí vyřešit demoliční práce tribun a brány borců. Z toho podnětu pak byla konána pracovní schůzka v terénu za účasti svědkyně obžalovaného XXX, místostarosty XXX a XXX, coby představitele technických služeb, a to dne 18. 4. 2013, při které byl navštíven i areál atletického stadionu a při tomto XXX prohlásil, že z důvodu kapacitních a časových není v možnostech technických služeb demoliční práce provést v časovém termínu tak, jak by město potřebovalo. K možným nákladům na demoliční práce se podle svědkyně na místě vyjádřil toliko XXX, který si však náklady nebyl jistý a tvrdil, že to může být klidně 500.000,- Kč, nebo i 1,000.000,- Kč. V tomto případě obžalovaný XXX podle svědkyně nezmiňoval jakýkoli odhad ceny demoličních prací, nicméně sdělil, že se pokusí hodnotu těchto prací zjistit oslovením nějakých firem. Podle svědkyně na dotčené schůzce bylo ohledně demoličních prací pouze dohodnuto, že obžalovaný XXX dotazem u několika firem zjistí předpokládané náklady demoličních prací a následně že bude rozhodnuto, jakým způsobem bude dále postupováno. Podle svědkyně měl po zjištění cen obžalovaný XXX informovat mimo jiné i jí tak, aby mohl být stanoven další postup v rámci zadávání zakázky demoličních prací. To se však podle svědkyně nestalo, o dalším průběhu činnosti obžalovaného XXX v této věci svědkyně informována vůbec nebyla,

a až náhodou se od příslušníka oddělení hospodářské kriminality SKPV v Bruntále při návštěvě policie v jiné záležitosti dověděla, že za jeden nebo dva dny se má konat zasedání hodnotící komise ohledně výběru firmy k demoličním pracím. Toto zjištění svědkyni podle jejího vyjádření velice překvapilo, nicméně policista tehdy naznačoval, že ve věci jsou prováděny úkony trestního řízení a apeloval na ni, aby do celé věci nezasahovala a svědkyně na tento popud se rozhodla, že započaté výběrové řízení již nechá proběhnout bez svých zásahů. Jednoznačně však svědkyně trvala na tom, že ona sama nebyla o celém postupu ve věci informována a ani nevěděla, že by měla zasedat hodnotící komise, stejně tak žádným způsobem na výběru členů této komise neparticipovala. Po návratu z policie na městský úřad svědkyni potvrdila rovněž XXX, že se zasedání hodnotící komise bude konat a sdělila jí rovněž jména členů této komise. Podle svědkyně tak v tomto případě nebyl dodržen stanovený postup, kdy obžalovaný XXX měl poté, co zjistil předpokládanou cenu demoličních prací tuto cenu sdělit mimo jiné i jí a následně měl vyčkat až bude stanoven další postup v případě této zakázky. Pokud se pak svědkyně ptala XXX, kdo rozhodl o složení hodnotící komise, jmenovaná jí sdělila, že to bylo dohodnuto s místostarostou XXX. I přes tato zjištění svědkyně nechala zasedání hodnotící komise proběhnout mimo jiné i s přihlédnutím k šetřením policejního orgánu a při následném hlasování rady města, jehož se jako starostka rovněž účastnila, hlasovala pro to, aby zakázka byla přidělena firmě vybrané hodnotící komisí, která učinila nabídku s nejnižší cenou, a to mimo jiné i z toho důvodu, že se snažila, aby přípravné práce před rekonstrukcí stadionu byly co nejdříve provedeny a v případě poskytnutí dotace, aby se z toho důvodu celá rekonstrukce nezdržovala. Pokud jde o informace ohledně dotace, tyto byly podle svědkyně jednoznačnější až počátkem července 2013, kdy již bylo zřejmé, že dotace poskytnuta nebude. Po seznámení s přínosem hodnotící komise, ani v průběhu jednání rady města ani svědkyně, ani někdo jiný neřešil, že správně měla být celá zakázka řešena cestou elektronického tržiště a nikoli toliko poptávkovým řízením. Sama svědkyně tak činila i z toho důvodu, že na ni předtím v tomto směru apeloval policista šetřící tuto věc. Sama svědkyně navíc na přínosu hodnotící komise neshledávala ničeho závadového, pouze jí vadilo, že o celém postupu ohledně zakázky nebyla dopředu, ani průběžně informována. Podle svědkyně v daném případě mohla být výjimka udělena, pokud by o ni bylo žádáno, a to z důvodu, aby se urychlily přípravné práce za předpokladu, že by byla poskytnuta dotace. K povolení výjimky byla oprávněna právě svědkyně, v případě její nepřítomnosti pak první místostarostka XXX. Nicméně v dotčeném období byla svědkyně přítomna zaměstnána, nebyla kupříkladu nikde na dovolené a podobně.

Se souhlasem obžalovaných i státní zástupkyně, byl u hlavního líčení čten postupem podle § 211 odst. 6 trestního řádu úřední záznam o podaném vysvětlení XXX, který se jako zastupitel a radní, i jako bývalý starosta Města XXX, účastnil mimo jiné i zasedání v hodnotících komisích. Jmenovaný tehdy popsal obecný postup při působení v těchto komisích s tím, že samotné nabídky vesměs ve všech případech dopravil před komisi obžalovaný XXX. Jmenovaný se rovněž podrobněji vyjádřil ke čtyřem veřejným zakázkám pořádaným Městem XXX s tím, že pokud jde o demolici tribun a brány borců atletického stadionu v XXX, tak o této on sám nic bližšího neví, ani se nijak neúčastnil zasedání hodnotící komise. Bližší informace má pouze ohledně zakázky tělocvičny XXX Základní škola XXX, v níž byla jako vítězná vybrána firma obžalovaného XXX. Pokud jde o osobu obžalovaného XXX, tohoto jmenovaný vnímá jako odborníka, i když v poslední době dle jeho názoru vystupoval velice sebevědomě a sebejistě.

Dále byl se souhlasem obžalovaných i státní zástupkyně u hlavního líčení čten podle § 211 odst. 6 trestního řádu úřední záznam o podaném vysvětlení XXX z přípravného řízení, jednatele společnosti XXX. Jmenovaný tehdy popsal své postavení v uvedené firmě s tím, že

vykonává především administrativní práce a potvrzuje většinu smluv. Pokud pak jde o realizaci staveb, tyto má na starosti obžalovaný XXX. Obžalovaný XXX, coby vedoucí projekce a přípravy výroby pak obvykle mívá na starosti kompletování podkladů pro výběrová řízení. Pokud jde o samotnou zakázku spočívající v demolici tribun a brány borců pro Město XXX, o této se jmenovaný dověděl až poté, co byl v její souvislosti u policejního orgánu vyslýchán obžalovaný XXX a jmenovaný tedy k dotčené zakázce prakticky nic neví s tím, že se navíc jednalo o malou zakázku, kterých běžně zpracovávají několik týdně. Pokud pak byly jmenovanému u výsledku předloženy podklady v rámci nabídky na dotčenou zakázku, zaslané Městu XXX, pak jmenovaný uvedl, že tyto pravděpodobně kompletoval obžalovaný XXX, není ale vyloučeno, že je mohl kompletovat také obžalovaný XXX.

V průběhu hlavního líčení byl rovněž vyslechnut znalec XXX z oboru projektování, stavebnictví. Jmenovaný se v úvodu výsledku vyjádřil ke svým kompetencím podat znalecký posudek ohledně ocenění demoličních prací tribun a brány borců atletického stadionu s tím, že podle tohoto znalce on sám kompetentní je, neboť na danou problematiku se vztahuje znalectví v oboru projektování, když rozpočet je rovněž součástí projektu a navíc znalec měl v rámci tohoto k dispozici konzultanta XXX, který mu se stanovováním rozpočtových položek pomáhal. V rámci hlavního líčení se dále znalec velmi podrobně vyjádřil k postupu při vyhodnocování odpovědí na otázky položené policejním orgánem a zrekapituloval rovněž své závěry s tím, že celková cena dotčených demoličních prací podle sazebníku ÚRS, tedy Ústavu racionalizace ve stavebnictví byla stanovena ve výši 780.783,- Kč bez DPH, tedy 954.428,- Kč s DPH. Oproti této ceně stanovené podle sazebníku pak znalec určoval rovněž faktickou cenu demoličních prací v daném místě a čase, což je však podle znalce velice komplikovaná a nejednoznačná záležitost s tím, že vysvětlil, jakými úvahami se zaobíral, když stanovil pravděpodobnou výši slev dotčených prací v rozmezí od 30 % do 50 % oproti cenám podle uvedených sazebníků, nicméně z jeho výstupu u hlavního líčení zcela jednoznačně vyplynulo, že takovéto stanovení výše slev a potažmo i faktické ceny provedených prací, je jen velice přibližná, jedná se pouze o velmi hrubý odhad, který zde znalec učinil a takovýto odhad v žádném případě není možno považovat za jakékoliv objektivní ocenění dotčených prací, když podle znalce skutečně není možno stanovit, jaká by byla nejpravděpodobnější hodnota těchto demoličních prací. Znalec se dále ve své výpovědi rovněž zaobíral podrobným vysvětlováním toho, co je sazebník URS s tím, že tento obsahuje zprůměrované a doporučené ceny na základě předchozího průzkumu trhu a daný sazebník vydává zmíněný ústav, coby soukromý subjekt. Znalec se rovněž vyjadřoval k podkladům, které měl k dispozici při vypracování znaleckého posudku s tím, že podle něj správně v dotčeném případě měl být vypracován rovněž projekt demoličních prací, i když záleží na rozhodnutí příslušného stavebního úřadu, zda takovýto projekt bude považovat a pokud zde takový úřad neshledal nutnost projektu, byl takový postup podle znalce v pořádku. Sám znalec měl však pro potřeby vypracování znaleckého posudku k dispozici pouze slepý rozpočet.

Postupem podle § 211 odst. 5 trestního řádu se souhlasem obžalovaného i státní zástupkyně byly u hlavního líčení čteny znalecké posudky specializovaného pracoviště Policie České republiky, odbor kriminalistické techniky a expertíz Frýdek – Místek, které se zabývají rozbořem zajištěných osobních počítačů Městského úřadu v XXX a firmy obžalovaného XXX a v nichž jsou konstatovány závěry ohledně toho, jaké soubory se z uvedeného zařízení podařilo získat pro účely trestního řízení. Rozbor takto zajištěných souborů je pak zanesen v trestním spise cestou úředního záznamu policejního orgánu s obsahem zejména textu jednotlivých zpráv elektronické pošty zajištěné z osobního počítače obžalovaného XXX. Tyto materiály je pak možno vyhodnotit jako listinné důkazy, z nichž je

zřejmá určitá komunikace ohledně zakázky týkající se demoličních prací na atletickém stadionu, v rámci této komunikace byl zajištěn mimo jiné i záznam z pracovní schůzky představitelů Města XXX ze dne 18. 4. 2013, který měl být v kopii zaslán mimo jiné i XXX coby starostce a v jehož bodě 5 je konstatován závěr vypracovat alespoň tři nabídky na demolici brány borců a betonových stupňů po jejich bocích a řešit přesun plotu a navezení zeminy do šikmin s tím, že bude následná dohoda o zadání a financování, a zpracovat by uvedený úkol měl obžalovaný XXX. V rámci další komunikace elektronickou poštou je pak rovněž zřejmé projednávání bližších detailů ohledně oplocení atletického stadionu z období srpna 2013.

Dále byl se souhlasem obžalovaných i státní zástupkyně čten u hlavního líčení znalecký posudek z oboru kriminalistika – technické zkoumání dokladů a písemností, vypracovaný XXX. Ohledně tištěné formy nabídek společností obžalovaného XXX, XXX a XXX a jejich porovnání se zařízením tiskárny a zajištěné ve firmě obžalovaného XXX. V rámci uvedeného posudku dospěl znalec po vyhodnocení parametrů dotčené tiskárny k závěru, že porovnáním specifických znaků předmětné tiskárny a zkoumaných tiskopisů bylo zjištěno, že některé listy dotčených nabídek obsahují specifické znaky shodné se znaky vyskytujícími se na zkušebních stránkách vytištěných na předloženém tiskovém zařízení a s největší pravděpodobností tak byly vyhotoveny na dotčené tiskárně. Tyto shodné markanty projevující se v případě všech čtyř nabídek, i na zkušebním tisku uvedené tiskárny pak znalec v rámci posudku podrobně rozepsal a své závěry pak zdůvodnil.

U hlavního líčení byly rovněž provedeny listinné důkazy. Jejich součástí je opatření obce č. 3/2012 nazvané jako Zásady a postupy pro zadávání veřejných zakázek malého rozsahu. V souvislosti s nyní projednávanou trestní věcí je na místě z tohoto opatření zmínit jeho článek č. IV. zabývající se veřejnými zakázkami do 100.000,- Kč bez DPH, v jejichž případě je k rozhodnutí o přímém zadání těchto zakázek příslušný vedoucí odboru městského úřadu. Článek V. uvedeného opatření se pak zabývá veřejnými zakázkami, jejichž předpokládaná hodnota bez DPH činí částku do 500.000,- Kč s tím, že v takovém případě je možno zadávací řízení realizovat výhradně formou elektronického zadávání veřejných zakázek prostřednictvím programového systému Geovap, přičemž výjimku z tohoto pravidla elektronického zadávání může v odůvodněných případech na základě písemné žádosti vedoucího odboru povolit starosta obce, v jeho nepřítomnosti jeho zástupce. Obdobný postup je podle článku VI. uvedeného opatření stanoven pro případ předpokládané hodnoty peněžitých závazků veřejných zakázek do 1.000.000,- Kč bez DPH, avšak v takovém případě již není umožněna jakákoliv výjimka oproti postupu prostřednictvím programového systému Geovap. V souvislosti s uvedeným opatřením je v trestním spise založen rovněž jmenný seznam osob, které byly oproti podpisu seznámeny se zněním uvedeného opatření, přičemž z jednotlivých kolonek tohoto seznamu je zřejmé, že se jednalo toliko o vedoucí jednotlivých odborů a nikoliv oddělení a podpis obžalovaného XXX zde není zanesen. Na č.l. 1055 trestního spisu je však k tomuto obsaženo písemné vyjádření XXX, coby vedoucí odboru regionálního rozvoje Městského úřadu XXX, která v tomto vyjádření konstatuje, že sice nebyl dohledán tiskopis s podpisem obžalovaného XXX dokládající seznámení jeho osoby s uvedeným opatřením obce, nicméně podle jmenované byl obžalovaný hlavním tvůrcem uvedeného opatření, jako vedoucí investičního oddělení je rovněž potřeboval ke své každodenní činnosti a podle XXX znal obžalovaný toto opatření lépe, než jakýkoliv jiný zaměstnanec úřadu a nelze podle jmenované tedy tvrdit, že jeho znalost opatření byla pouze zevrubná. Své vyjádření XXX doplnila tiskem textu zprávy elektronické pošty zasílané XXX, tajemníkem městského úřadu, v němž odesílatel konstatuje mimo jiné, že obžalovaný XXX návrh dotčeného opatření obce přepracoval podle vzoru z XXX a k tomuto se v připomínkách

vyjádřila XXX. Uvedená zpráva elektronické pošty je z 12. 9. 2012. Pro snadnější orientaci v organizační struktuře Městského úřadu XXX je ve spise založen její přehled pořízený z oficiálních stránek uvedeného města. Zařazení obžalovaného XXX na odbor regionálního rozvoje s účinností od 1. 1. 2003 je doloženo pracovní smlouvou, bližší zařazení na investiční oddělení i popis jeho pracovní činnosti, v němž je mimo jiné konstatováno i zajišťování průběhu výběrových řízení dle zákona č. 137/2006 Sb. je pak doloženo popisem pracovního místa, který u obžalovaného vymezuje rovněž požadavek na znalost výše uvedeného zákona. K firmě obžalovaného XXX je doložen výpis z živnostenského rejstříku. Součástí spisu je rovněž zpráva společnost XXX a také pracovní smlouvy, případně dohoda o změně pracovní smlouvy v případě obžalovaného XXX, který by měl být u uvedené společnosti veden na pozici vedoucího úseku HSV, či obžalovaného XXX na pozici vedoucího výrobní přípravy a projekce. K celé situaci ohledně rekonstrukce atletického stadionu v XXX je v trestním spise založeno písemné vyjádření XXX z října 2013, v němž jmenovaná rekapituluje základní body postupu v rámci této rekonstrukce a zejména přípravných prací s tím, že v závěru uvedené zprávy se vyjadřuje, že v případě demoličních prací na tribunách či bráně borců probíhalo výběrové řízení podle výjimky z opatření obce 3/2012, a tato výjimka byla činěna se souhlasem vedení města, který jmenovaná dovozuje z obsahu zápisu tzv. výjezdní kontroly ze dne 18. 4. 2013. Záznam z uvedeného tzv. výjezdu je v trestním spise obsažen hned několikrát, přičemž je zřejmé, že této akce se dne 18. 4. 2013 účastnili XXX, XXX, XXX a XXX, a v případě stadionu na ulici XXX je podle zápisu z uvedené akce učiněn závěr nechat vypracovat alespoň tři nabídky na demolici brány borců a tribun a řešit rovněž přesun plotu s navezením zeminy do šikmin, kdy následně proběhne dohoda ohledně zadání této zakázky ohledně jejího financování, přičemž podle zápisu bylo uvedené zadáno obžalovanému XXX. Z doloženého textu elektronické pošty na č.l. 183 je zřejmé, že uvedený zápis z tzv. výjezdu byl XXX elektronickou poštou rozeslán všem ostatním zúčastněným a navíc XXX dne 18. 4. 2013. Vývoj podané žádosti o dotaci ohledně celkové rekonstrukce stadionu v XXX je doložen zápisem z jednání ohledně uvedené rekonstrukce ze dne 13. 6. 2012 a 17. 1. 2013, žádostí o dotaci datovanou k 10. 9. 2012, či zprávou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR, podle které nebylo žádosti o dotaci vyhověno z důvodu velkého množství žádostí oproti finančním možnostem určeným k dotačním účelům, přičemž o negativním výsledku vyhodnocení podané žádosti nebývají žadatelé informováni. V souvislosti s žádostí o dotaci je v trestním spise založeno rovněž rozhodnutí starostky XXX o zrušení zadávacího řízení datované ke 14. 8. 2013, v němž tato zmiňuje jako důvod zrušení tohoto řízení souvisejícího s rekonstrukcí ploch atletického stadionu, neschválení žádosti o dotaci. Samotné žádosti o dotaci se pak podle výňatku ze zápisu 59. schůze rady Města XXX ze dne 2. 7. 2013 vyjadřoval XXX v tom směru, že bylo předpokládáno, že město obdrží dotaci a byly domluveny přípravné práce, nicméně rekonstrukce stadionu se nebude realizovat, avšak demoliční práce na stadionu by i přesto bylo vhodné vyřešit, stejně tak jako bude potřeba vyřešit doplnění celkového oplocení stadionu. Součástí trestního spisu je rovněž předběžný rozpočet vypracovaný firmou obžalovaného XXX na demoliční práce na atletickém stadionu, když tento vyzněl na celkovou částku 1,036.394,14 Kč včetně DPH, tedy 856.524,08 Kč bez DPH. Tento rozpočet byl podle tiskopisu vyhotoven v programu DTS Software, s.r.o. Dále je ve spise obsažen souhrnný rozpočet zpracovaný programem BuildPower firmy XXX a zpracovaný XXX, podle něhož celková hodnota demoličních prací činí bez DPH částku 799.061,- Kč a tedy 966.864,- Kč s DPH. Obsahem trestního spisu je dále tzv. slepý rozpočet, který byl jednotlivým stavebním firmám v rámci oslovení k účasti na zakázce demolice tribun XXX stadionu zasílán k nacenění. Ve svazku trestního spisu obsahujícím doložené originální listinné dokumenty, je doložen tiskopis nadepsaný jako listina účastníků, prohlídka místa plnění ze dne 23. 5. 2013, který je opatřen podpisy obžalovaných XXX, XXX, XXX, XXX, dále XXX, přičemž prohlédnutím dotčené listiny je možno konstatovat, že podpisy všech

jmenovaných byly vyhotoveny obdobným typem propisovací tužky s výjimkou podpisu obžalovaného XXX, který je zanesen na spodním řádku listiny a byl zjevně vyhotoven jiným typem psací potřeby. Jak vyplývá ze zprávy společnosti XXX a jí doložených licenčních smluv z firem participujících v této trestní věci jsou uživatelé softwaru BuildPower společnosti XXX, XXX a XXX, avšak nikoliv firma XXX – XXX. V části trestního spisu označené jako složka originálních listin jsou v originálech doloženy jednotlivé nabídky firmy obžalovaného XXX a společností XXX, XXX a XXX s veškerými podklady, přičemž podle shody podpisu u materiálů kompletovaných za společnost XXX a podpisu u výsledku obžalovaného XXX z přípravného řízení je možno usuzovat na to, že tento podpis provedla shodná osoba, tedy obžalovaný XXX. Jak vyplývá z dalších materiálů obsažených ve složce originálních listin a potažmo i z protokolu o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků, či písemností souvisejících s vydáním a vrácením věcí, byly při uvedené prohlídce prostor firmy obžalovaného XXX v kanceláři pod pracovním stolem XXX nalezeny podklady k zakázce rovněž od dalších firem, které se předmětné zakázky ohledně demoličních prací účastnily. V trestním spise jsou rovněž obsaženy listiny tisku obsahu zpráv zasílaných cestou elektronické pošty XXX dalším osobám, a to ze dne 21. 6. 2013, kdy odesílatel v úvodu zprávy sděluje, že za jeho osobu může být pouze v případě, pokud se město dostane minimálně pár tisíc pod 500.000,- Kč bez DPH, jinak by bylo nutno soutěžit a adresáti, což je obžalovaný XXX a XXX tak mají jednat dále a v dalším odstavci je pak sdělení týkající se stadionu, podle něhož by mělo být na přípravné práce na stadionu pro rok 2013 k dispozici řádově 2,5 miliónů korun, přičemž dne 27. 6. 2013 by měla proběhnout hodnotící komise, v níž by zasedali všichni tři výše jmenovaní. V další zprávě elektronickou poštou se XXX zabývá otázkou oplocení areálu atletického stadionu s tím, že podle této zprávy ze dne 30. 7. 2013 zasláné mimo jiné i obžalovaného XXX, či starostce XXX odesílatel nadhazoval varianty řešení oplocení, buďto zhotovením opět firmou obžalovaného XXX, nebo z kapacit technických služeb. Otázku oplocení se pak XXX zabývá i ve zprávách elektronické pošty ze dne 6. 8. a 26. 8. 2013, přičemž v poslední zprávě písemně sděluje obžalovanému XXX a XXX, že vzhledem k tomu, že jde o částku do 100.000,- Kč, není nutná konzultace se starostkou a dává jmenovaný pokyn k objednání dotčených prací podle předložené nabídky, která je v trestním spise doložena za touto elektronickou zprávou na č.l. 293 v podobě rozpočtu firmy obžalovaného XXX, podle něhož práce související s oplocením by měly činit částku 80.186,90 Kč bez DPH, tedy 97.026,14 Kč s DPH. Ze zprávy Městského úřadu XXX vyhotovené XXX, tajemníkem městského úřadu, vyplývá zejména, že komise k otevírání a hodnocení nabídek na realizaci stavby atletický stadion – demolice tribun a brány byla ustanovena místostarostou XXX dne 21. 6. 2013 výlučně cestou elektronické komunikace prostřednictvím výše zmíněné zprávy. Obsahem trestního spisu je rovněž zpráva o posouzení a hodnocení nabídek na realizaci stavby s názvem atletický stadion – demolice tribun a brány, v němž je výslovně stanoveno, že členy hodnotící komise jsou XXX, XXX a obžalovaný XXX, je zde stručně popsán průběh jednání hodnotící komise s uvedením názvu jednotlivých uchazečů, tedy již výše opakovaně zmiňovaných stavebních firem s tím, že kritériem pro výběr vítěze byla výlučně výše nabídkové ceny a podle tohoto kritéria se pak hodnotící komise shodla na doporučení pro jednání Města XXX rozhodnout o zadání zakázky v pořadí 1. firma obžalovaného XXX, 2. společnost XXX, 3. XXX a 4. XXX. Uvedená zpráva je datována k 27. 6. 2013 a opatřena podpisy všech tří členů hodnotící komise. Tiskopis obsahující návrh na rozhodnutí rady města ohledně výběru z výše uvedených uchazečů je pak rovněž součástí trestního spisu s tím, že je v tomto podrobněji rozepsáno, proč bylo stanoveno pořadí jednotlivých uchazečů tak, jak vyplývá z výše zmíněné zprávy. Jak z výňatku zápisu z 59. schůze rady Města XXX ze dne 2. 7. 2013, tak z usnesení z této schůze je patrné, že rada města pod č. rozhodnutí 2917/59 schválila pořadí uchazečů naprosto shodně s doporučením hodnotící komise s tím, že pro takovýto výsledek bylo uděleno 8 hlasů a nikdo z členů rady

města nehlasoval proti, ani se hlasování nezdržel. Ani z textu usnesení, ani z textu zmíněného výňatku zápisu nevyplývá, že by kdykoliv při zasedání rady města zazněly jakékoliv námitky ohledně postupu zadávání dotčené zakázky. Ve spise je pak opatřena rovněž samotná smlouva o dílo uzavřená mezi Městem XXX a vítězným uchazečem, firmou obžalovaného XXX, jelikož i objednávka oplocení areálu stadionu v XXX. Součástí přílohy č. 2 trestního spisu obsahující originální listiny jsou pak zprávy zasláné obžalovaným XXX elektronickou poštou ve dnech 22. a 23. 5. 2013, obsahující oficiální výzvu k podávání nabídek na demoliční práce atletického stadionu v XXX včetně příloh a následně i zpráva obsahující opravený výkaz výměr k nacenění. Adresáty těchto elektronických zpráv byli obžalovaní XXX, XXX a XXX, a dále XXX. V trestním spise jsou dále založeny mandátní smlouva mezi Městem XXX a společností XXX ze dne 22. 1. 2014, jejímž předmětem je mimo jiné i poradenská a konzultační činnost, jakož i zadavatelská činnost k veřejným zakázkám, či seznam jednotlivých veřejných zakázek, v jejichž případě byl vybrán jako dodavatel obžalovaný XXX, včetně jednotlivých rozhodnutí rady města o výběru firmy obžalovaného, coby dodavatele. Na č.l. 619 a následující je zasláno orientační zacenění zakázky demoličních prací atletického stadionu v XXX společnosti XXX s výsledkem ceny 699.745,- Kč bez DPH, tedy 846.691,- Kč s DPH s tím, že podle vyjádření uvedené společnosti by tato byla ochotna cenu snížit až na výsledných 615.775,- Kč bez DPH. Součástí trestního spisu je rovněž stanovisko znaleckého ústavu QUALIFORM, a.s. vyžádané obhajobou, podle jehož závěru trpí znalecký posudek XXX vážnými formálními i metodickými nedostatky, když rozsah znaleckého oprávnění uvedeného znalce není v souladu se zadáním úkolu a znalecký posudek je obtížně přezkoumatelný. Dále je součástí spisu rovněž vyjádření XXX na dotazy policejního orgánu ohledně průzkumu trhu v případě jiných zakázek Městského úřadu v XXX. Obžalování, zejména pokud jde o obžalované xxx, xxx a xxx, se v průběhu trestního řízení rovněž opakovaně, povětšinou cestou svých obhájců, vyjadřovali k věci samotné, a to jednak ohledně vyhodnocení jednotlivých důkazů, možnosti posouzení právní kvalifikace, či možnosti výpočtu výše způsobené škody. Tato jejich písemná vyjádření jsou rovněž součástí trestního spisu.

Součástí trestního spisu je rovněž jeho příloha č. 1. obsahující jednak kompaktní disky se zvukovým záznamem těch částí odposlechů a záznamu telekomunikačního provozu, které nějakým způsobem mohou souviset s touto trestní věcí, přičemž tyto nosiče, které je možno v průběhu trestního řízení přehrát, je možno považovat za věcný důkaz, který byl předložen stranám u hlavního líčení dne 16.6.2015, a jednak tato příloha obsahuje i písemné přepisy těchto záznamů v doslovném znění a tyto přepisy je pak možno vyhodnotit jako důkaz listinný, stranám předložený a částečně i čtený v průběhu hlavního líčení ze dne 21.4.2015. Pokud jde o obžalované v této trestní věci, samotné odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu byly ze strany Okresního soudu v Bruntále nařízeny ve vztahu ke dvěma z nich, a to obžalovanému xxx a obžalovanému xxx Z jednotlivých záznamů je zřejmá velmi čilá komunikace mezi jmenovanými, k níž dochází s téměř denní frekvencí a v rámci které se oba obžalovaní baví velice familiárním tónem ohledně běžných každodenních záležitostí, ale i ohledně různých zakázek, zejména těch zadávaných ze strany Městského úřadu v XXX. I takovýto hovor ohledně relativně pracovníjších záležitostí je mezi obžalovanými veden zjevně v přátelském duchu a nejeví se čistě ve formální, pracovní rovině. Z komunikace mezi oběma obžalovanými je patrné, že tito se občas i navštěvují a z některých záznamů lze dovodit i určitá forma výpomoci ze strany obžalovaného XXX v různých záležitostech. Zaznamenána je rovněž komunikace mezi obžalovaným XXX a XXX, z níž je rovněž patrné, že se oba jmenovaní poměrně dobře znají. V případě ostatních obžalovaných je komunikace obžalovaného XXX s těmito spíše jen výjimečná a jednoznačně vedena v méně familiárním duchu, než komunikace mezi obžalovanými XXX a XXX Takto je z komunikace mezi

obžalovanými XXX a XXX ze dne 19. 4. 2013 zřejmé, že obžalovaný XXX si se spoluobžalovaným XXX dojednal schůzku, při následném hovoru dne 22. 4. 2013 si schůzku upřesnili na tento den, přičemž obžalovaný XXX v rámci domluvy zmínil, že se tato týká záležitosti ohledně atletického stadionu. Následujícího dne 23. 4. 2013 jsou pak zřejmé záznamy hovorů obžalovaného XXX postupně s obžalovanými XXX a XXX, při nichž obžalovaný XXX uvádí, že potřebuje domluvit záda na jednu zakázku, která se týká demoličních prací v XXX a v rámci tohoto proběhne i obhlídka samotného místa, přičemž oba jmenovaní mu přislíbí spolupráci s tím, že obžalovaný XXX se se spoluobžalovaným XXX domlouvá rovněž na tom, že vše dohodne i se spoluobžalovaným XXX v hospodě. Téhož dne obžalovaný XXX kontaktuje také XXX s žádostí o zakrytí zad od společnosti XXX. V následujících dnech od 24. 4. do 6. 5. 2013 obžalovaní XXX a XXX se průběžně domlouvají na vzájemných schůzkách, ze dne 6. 5. 2013 je pak zaznamenána komunikace mezi obžalovaným XXX a telefonním číslem, které užívá XXX, přičemž v rámci této komunikace obžalovaný XXX se jmenovaným domlouvá, že mu zašle výkaz výměr a XXX jej převede a předělá jako rozpočet v programu RTS tak, aby to vypadalo, že tento rozpočet byl vytvořen přímo XXX. Ze dne 7. 5. 2013 je pak zaznamenána komunikace mezi obžalovaným XXX a XXX, která sděluje, že již má nachystané rozdělení rozpočtů a sděluje rovněž výslednou cenu 1,080.000,- Kč včetně DPH, načež se obžalovaný pozastavuje nad výší této ceny s tím, že vše vidí špatně a že si spíše myslí, že celá záležitost nevyjde, ale že to zkusí, načež jej XXX ujišťuje, že při soutěžení je možno cenu srazit až na polovinu. Při následní komunikaci mezi obžalovanými XXX a XXX ze dne 9. 5. 2013 obžalovaný XXX uvádí, že nachystá i stadion na příští týden a řeší spolu, že již vše domluvili i s XXX s tím, že po víkendu, poté, co XXX vše vypracuje, to obžalovaný XXX rozešle. Při následném hovoru mezi obžalovaným XXX a XXX ze dne 10. 5. 2013 pak obžalovaný XXX jmenovaného instruuje ohledně svých dalších představ na zadaný rozpočet. Při následné vzájemné komunikaci žádá obžalovaný XXX spoluobžalovaného XXX dne 21. 5. 2013, aby mu sdělil názvy firem, že již má vše potřebné od XXX a ptá se, zda jednou z těchto firem bude i XXX, načež mu obžalovaný XXX sděluje názvy firem XXX, XXX, přičemž obžalovaný XXX uvádí, že názvy těchto tří firem i obžalovaného XXX si musí zapsat a dalšího dne vše rozešla emailem. V rámci tohoto emailu se obžalovaní podrobně baví o tom, že jak by mělo probíhat následné výběrové řízení, v rámci čehož se obžalovaný XXX rovněž dotazuje, zda bude obžalovaný XXX přítomen rovněž otevírání obálek, načež obžalovaný XXX uvádí, že se toto pokusí domluvit s místostarostou, obžalovaný XXX žádá, aby vše netrvalo příliš dlouho, aby se nikdo neodvolával, načež jej obžalovaný XXX ujišťuje, že to bude spíše jen formou poptávky. Na záznamech z následujícího dne 22. 5. 2013 je pak zřejmá komunikace obžalovaného XXX s dalšími spoluobžalovanými XXX, XXX a XXX, při níž obžalovaný XXX ověřuje, zda jmenovaným byla již formou elektronické pošty doručena dokumentace týkající se zakázky na stadionu. Obžalovaný XXX na toto uvádí, že podle obžalovaného XXX toto již bylo skutečně doručeno a blíže se dotazuje na podrobnosti ohledně celé zakázky a že podle obžalovaného XXX jsou tam obsaženy šílené podmínky a obžalovaný XXX jej žádá, aby následujícího dne někdo přišel provést podpis. Rovněž obžalovaný XXX potvrdil doručení uvedených materiálů s tím, že obžalovaný XXX má vše udělat a obžalovaný XXX pak již vše jen podepíše, přičemž obžalovaný XXX jej ještě žádá, aby se obžalovaný XXX dostavil na místo prohlídky, což však obžalovaný XXX odmítá s tím, že celý areál zná. Rovněž obžalovaný XXX obžalovanému XXX potvrdil doručení dotčených materiálů s tím, že obžalovaný XXX s ním domluvil, že by se za ním zastavil a opatřil vše razítkem, rovněž obžalovaného XXX žádá, zda by vše mohl vložit do obálky užívané jejich firmou, aby veškeré obálky nebyly stejné. Při následné komunikaci mezi obžalovanými XXX a XXX z téhož dne si obžalovaný mimo jiné stěžuje, že mu obžalovaný XXX zaslal nevhodný email. Při následné komunikaci mezi obžalovanými XXX a XXX z téhož dne 22. 5. 2013 pak oba

jmenovaní řeší, že do společnosti XXX doposud nebyl doručen potřebný materiál cestou elektronické pošty od obžalovaného XXX, načež obžalovaného XXX telefonicky kontaktuje rovněž obžalovaný XXX, zjišťuje od něj adresu jeho elektronické pošty s tím, že vše zašle ještě jednou na tuto adresu. Téhož dne si obžalovaný XXX stěžuje telefonicky XXX, že obžalovaný XXX měl napsat obžalovanému XXX, že pokud má pro něj práci, tak mu ji má dát, a pokud ne, ať si nějaká firma vezme rozpočet, vše orazí a bude hotovo, s tím, že toto vše měl obžalovaný XXX zaslat obžalovanému XXX zaslat přímo na jeho elektronickou adresu služební pošty, o obžalovaném XXX se vyjadřuje vulgárně a dodává, že obžalovaný XXX to ihned smazal. Ještě téhož dne 22. 5. 2013 pak probíhá telefonická komunikace mezi obžalovaným XXX a XXX, v níž obžalovaný XXX poukazuje na určité nesrovnalosti při přepracování rozpočtu a řeší společně jejich úpravu. Následujícího dne 23. 5. 2013 je zaznamenána komunikace mezi obžalovaným XXX a XXX, v rámci které obžalovaný jmenované sděluje, že jí zašle opravený rozpočet s tím, že výsledná cena se příliš nezvýšila. V návaznosti na tuto komunikaci zasílá XXX obžalovanému XXX SMS zprávu se sdělením, že teď už je v rozpočtech vše OK. Téhož dne si pak ještě obžalovaný se jmenovanou domlouvá schůzku s tím, že obžalovaný má již listinu nachystanou. Ještě téhož dne probíhá komunikace mezi obžalovanými XXX a XXX, v níž obžalovaný XXX jmenovaného žádá o podpis prezenční listiny na prohlídku stavby s tím, že podle zvukového záznamu je obžalovaný XXX v době telefonátu v přítomnosti obžalovaného XXX s nímž se v průběhu hovoru domlouvá, že bude stačit podepsat uvedenou listinu následujícího dne. Dne 24. 5. 2013 pak při komunikaci obžalovaných XXX a XXX obžalovaný XXX se ujišťuje, že se obžalovaný XXX téhož dne zastaví za spoluobžalovaným XXX Při telefonickém hovoru ze dne 29. 5. 2013 se domlouvá obžalovaný XXX s obžalovaným XXX ohledně toho, zda firma obžalovaného XXX nepoužívá nějaké specifické obálky s tím, že podle obžalovaného XXX může obžalovaný XXX vzít sebou i běžnou obálku. Při záznamu hovoru mezi obžalovanými XXX a XXX ze dne 2. 7. 2013 tak obžalovaný XXX jmenovanému jako dobrou zprávu sděluje, že zakázka ohledně tribun je schválena a že se následně domluví a připraví ohledně tohoto smlouvu. Při následujících hovorech mezi oběma jmenovanými obžalovanými pak probíhá komunikace ohledně bližších podrobností podkladu pro realizaci dotčené zakázky. S ohledem na to, že obhájci některých obžalovaných v průběhu hlavního líčení naznačovali, že by samotný důkaz v podobě odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu mohl být zajištěn nezákonným způsobem, zabýval se soud rovněž zákonností tohoto prostředku a jak v okolnostech nařízení, tak i v okolnostech samotného záznamu či přepisu těchto odposlechů a záznamu telekomunikačního provozu neshledal jakékoliv pochybení. Uvedený odposlech a záznam byl nařízen ze strany Okresního soudu v Bruntále, přičemž příkaz byl i řádně odůvodněn a vzhledem k tomu, že již v dané době probíhalo trestní řízení pro trestné činy podle § 256 i § 329 trestního zákoníku, které jsou oba uvedeny výslovně v ustanovení § 88 odst. 1 trestního řádu, není proč mít pochybnosti o tom, že zde byly zákonné podmínky pro vydání dotčeného příkazu. Pokud někteří z obhájců namítali nemožnost přehrání některých částí záznamu, je nutno poukázat na to, že skutečně v některých případech nejsou hovory ze dvou spolu komunikujících telekomunikačních linek spárovány, nicméně v takovém případě je potřeba použít přehrání tohoto záznamu v programu Dual Player, který by měl být i pro obhajobu bez větších obtíží dostupný, o čemž byli obhájci v průběhu hlavního líčení rovněž vyrozuměni.

Před skončením dokazování ještě ze strany obhajoby byly vzneseny doplňující důkazní návrhy v podobě předvolání a výslechu por. XXX, policisty OHK, SKPV Bruntál, vyjádření Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ohledně toho, zda dotčená záležitost ohledně demoličních prací na atletickém stadionu v XXX může naplňovat i charakteristika veřejné zakázky podle zákona č. 137/2006 Sb. a dále v podobě vyžádání revizního znaleckého

posudku ke znaleckému posudku ing. Prokše, který byl konstatován výše v rámci tohoto odůvodnění. Po zvážení podstaty celé věci, důkazní situace a po poradě senátu však byly vznesené důkazní návrhy zamítnuty jako nadbytečné pro rozhodování v této trestní věci. Pokud jde o vyjádření stanoviska Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, je nutno konstatovat, že tento úřad by mohl maximálně deklarovat, zda způsob přidělování zakázky v této trestní věci, případně druh této zakázky jako takové, má charakter veřejné zakázky podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, případně o jaký typ veřejné zakázky se přesně jedná. Tyto skutečnosti však může soud i bez takovéto zprávy sám dovodit, když je nepochybně věcí soudu posoudit to, jak vyložit ten který právní předpis, případně, jak přesně právně zařadit určitý stav či posoudit určité jednání osob. Znění zákona včetně toho o veřejných zakázkách pak při zohlednění zásady iura novit curia musí být soudu známo s tím, že znění zákona, a to ani v jeho praktické aplikaci na konkrétní situaci není potřeba soudu dokazovat. Potažmo je pak pochopitelně pouze věcí soudu a nikoliv jakéhokoliv úřadu posouzení toho, zda jednání obžalovaných mohlo nebo nemohlo naplnit znaky skutkové podstaty některého trestného činu.

V případě důkazního návrhu v podobě předvolání a výslechu por. XXX pak tento podle návrhu obhajoby měl směřovat k vysvětlení, zda dotčený policista nějakým způsobem instruoval tehdy úřadující starostku XXX, jak v dané věci výběrového řízení ohledně zakázky postupovat či nepostupovat. Vzhledem k tomu, že ani z důkazního návrhu ani jakýchkoliv jiných poznatků nevyplývá, že by celé řízení měl zinscenovat či vyvolat provokací přímo policejní orgán, nebo na jeho popud tehdejší starostka, která tak podle svého vyjádření pouze na žádost policejního orgánu významnějším způsobem nezasáhla do probíhajícího výběrového řízení a tedy do jednání obžalovaných, nelze konstatovat, že by ať už zjištěné jednání bývalé starostky, nebo popsany požadavek policejního orgánu mohly mít jakýkoliv vliv na naplnění znaků skutkové podstaty trestných činů, a to i co do subjektivní stránky jednotlivých obžalovaných, když tento požadavek policejního orgánu měl přijít až krátce před zasedáním hodnotící komise a tedy již v době, kdy trestná činnost obžalovaných měla být dávno započata a páchána. Případný zásah starostky by tak na jednání obžalovaných nemohl mít zásadnějšího dopadu, maximálně by ve finále mohlo dojít k tomu, že by se nejednalo o dokonaný trestný čin, ale toliko o jeho pokus, když zásah starostky by mohl vést maximálně k tomu, že by celá zakázka byla zadávána v souladu s opatřením obce cestou elektronického tržiště, i když sama starostka u hlavního líčení připustila, že také měla zájem na co nejrychlejší vyřešení přípravných prací na stadionu a je otázkou, zda by ona sama vůbec měla nějaký zájem v dané fázi řízení vše měnit z poptávkového řízení na řízení formou elektronického tržiště, neboť takováto změna by nepochybně oddálila možnost provádění přípravných prací. Pokud pak v dalším jednání obžalovaným nebránil ani policejní orgán, lze takovýto jeho postup jediné chápat s ohledem na to, že policejní orgán v té době zjevně již měl poznatky o možné trestné činnosti ze strany obžalovaných a snažil se v souladu s postupy podle trestního řádu odhalit pachatele trestné činnosti a tyto dostatečně průkazným způsobem usvědčit. Výslech svědka, poručíka XXX by tak k možnostem posouzení jednání všech obžalovaných nemohl přinést jakýchkoliv hodnotnějších poznatků.

Pokud jde o požadovaný revizní posudek k posudku znalce XXX, pak soud musí konstatovat, že již z výstupu samotného znalce XXX u hlavního líčení vyšlo najevo, že on sám stanovil možnou hodnotu díla, tedy demoličních prací atletického stadionu v xxx, skutečně spíše jen zevrubným odhadem a nikoliv nějakým přesnějším výpočtem a je tak možno dovodit, že dotčený znalecký posudek může sotva sloužit jako prostředek pro objektivní posouzení celkové ceny díla a potažmo i škody způsobené obžalovanými. Vzhledem k tomu, že v rámci demoličních prací nebyla vypracována ani patřičná

dokumentace, nelze předpokládat, že jakýkoliv revizní posudek by pak mohl vycházet z přesnějších poznatků, ale opět čistě jen z odhadu. Z toho důvodu pak nelze shledávat v případném revizním znaleckém posudku jakýkoliv přínos pro toto trestní řízení s výjimkou toho, že by uvedený posudek mohl případně dále relativizovat zjištění znalce XXX. To vše za situace, kdy podstatou trestního řízení je zjištění, zda došlo k trestné činnosti, zjištění pachatele a jeho potrestání a jakékoliv další okolnosti týkající se náhrady způsobené škody či zjišťování výše nároku poškozeného by neměly být prvořadým zájmem trestního řízení, neboť tyto okolnosti se primárně řeší v řízení občanskoprávním. V této trestní věci by pak vyžádání a vypracování znaleckého posudku nepochybně znamenalo výraznou časovou prodlevu, navíc s relativně diskutabilními výsledky a lze konstatovat, že takovým způsobem by se celé trestní řízení zbytečně protahovalo a byly by neúměrně navyšovány jeho náklady.

Zločinu sjednání výhody při zadání veřejné zakázky při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo v souvislosti se zadáním veřejné zakázky s veřejnou soutěží, nebo veřejnou dražbou v úmyslu způsobit jinému škodu, nebo opatřit sobě nebo jinému prospěch, sjedná některému dodavateli, soutěžiteli nebo účastníku dražby přednost nebo výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů nebo soutěžitelů a spáchá takový čin jako člen hodnotící komise, vyhlášovatel nebo pořadatel veřejné soutěže, nebo veřejné dražby, licitátor, nebo jako člen organizované skupiny. Přečinu zneužití pravomoci úřední osoby se pak podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku dopustí ten, kdo jako úřední osoba v úmyslu způsobit jinému škodu, nebo jinou závažnou újmu, anebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch, vykonává svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu. Účastníkem na dokonaném trestném činu nebo jeho pokusu ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku je ten, kdo umožní, nebo usnadní jinému spáchání trestného činu, zejména opatřením prostředků odstraněním překážek, vylákáním poškozeného na místo činu, hlídáním při činu, radou, utvrzování v předsevzetí nebo slibem přispět po trestném činu.

Pokud jde o obžalované v této trestní věci, tito v naprosté většině jakékoliv své zavinění odmítli. Výjimkou je v tomto případě toliko obžalovaný XXX, který v průběhu přípravného řízení jako obviněný připustil, že skutečně přikázal své zaměstnankyni XXX v rámci zakázky demolice tribun a brány borců atletického stadionu v XXX vypracovat nejen rozpočet, který by v rámci nabídky podali za firmu obžalovaného XXX, ale i tři další rozpočty za společnosti XXX a XXX, v níž by byla cena díla vyšší tak, aby zakázku mohl získat výlučně obžalovaný XXX. Tímto tedy připustil své protiprávní jednání, jakož i manipulaci v rámci probíhající soutěže. Určitým způsobem takto obžalovaný XXX usvědčoval v přípravném řízení i spoluobžalované XXX, XXX a XXX, pouze v případě spoluobžalovaného XXX uváděl, že tento s celou věcí neměl nic společného a rovněž popíral, že by o jeho jednání věděl i obžalovaný XXX. Nicméně v plné míře jsou všichni obžalovaní usvědčování důkazy rozepsanými výše v rámci tohoto odůvodnění.

Z výše rozepsaných listinných důkazů i výpovědí osob, které v průběhu roku 2013 působily u Městského úřadu v XXX, vyplývá, že již v průběhu března 2013 byly řešeny podrobnější kroky směřující k rekonstrukci atletického stadionu v XXX na XXX ulici, což vyústilo v to, že dne 18. 4. 2013 proběhla schůzka představitelů Města XXX, při které byl mimo jiné i dojednáván podrobnější postup v rámci přípravných prací, které bude nutno učinit před zahájením samotné rekonstrukce objektu stadionu. Jak vyplývá z výpovědi svědka XXX, ale ostatně připustil to i sám obžalovaný XXX v průběhu hlavního líčení, už na této schůzce sám obžalovaný XXX provedl letmý odhad ceny demoličních prací na částku kolem 500.000,- Kč. Lze předpokládat, že již takovýto, i když jen velice přibližný odhad, mohl mít

vliv na běh dalšího výběrového řízení ohledně firmy, která by dotčené demoliční práce a potažmo i oplocení areálu mohla provádět. Jak je totiž zřejmé z doloženého opatření obce č. 3/2012, v případě veřejných zakázek, jejichž cena nepřekročí 500.000,- Kč, sice mělo primárně zadávací řízení probíhat prostřednictvím elektronického systému Geovap, nicméně byla možná výjimka z tohoto postupu provedením poptávkového řízení, zatímco v případě veřejných zakázek přesahujících částku 500.000,- Kč takováto výjimka možná nebyla. Dle závěru soudu nebylo ještě v tomto okamžiku v jednání obžalovaného XXX dostatečně prokázáno, že by danou částku uvedl se záměrem docílit vedení této veřejné zakázky mimo systém elektronického tržiště, tedy v poptávkovém řízení i přesto, že by si byl vědom, že celková hodnota demoličních prací musí být vyšší, nicméně toto jeho vyjádření skutečně mohlo mít poměrně významný vliv na to, že celá zakázka poté skutečně v poptávkovém řízení vedena byla, přestože tomu tak být nemělo. Jak vyplývá z výpovědí svědků, kteří se uvedené schůzky účastnili a ostatně i ze zápisu z uvedené schůzky, který je ve spise doložen jako listinný důkaz, závěr z provedené schůzky byl takový, že budou vypracovány nejméně tři nabídky na demoliční práce na stadionu a bude rovněž řešeno oplocení, takže už v rámci uvedené schůzky bylo víceméně dohodnuto, že budou aktivity ohledně dotčené veřejné zakázky směřovány spíše k poptávkovému řízení, i když ze znění uvedeného zápisu je možno dovodit, že skutečně měly být spíše jen osloveny nejméně tři firmy za účelem zjištění ceny díla a až následně měl být dohodnut přesný postup ohledně zadání zakázky tak, jak uváděla svědkyně XXX, i jak vyplývá z bodu V) uvedeného zápisu, kde je jednoznačně stanoveno, že po zjištění zmíněných třech nabídek bude realizována dohoda nejen ohledně financování, ale i ohledně zadání. Nelze tedy konstatovat, že by již tímto zápisem, který vyhotovil místostarosta XXX, bylo stanoveno, že celá zakázka bude jednoznačně provedena toliko v poptávkovém řízení.

Jak je ovšem zřejmé z odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, již ve dnech 19. a 22. 4. 2013, tedy krátce po uskutečnění výše zmíněné schůzky, kontaktoval telefonicky obžalovaný XXX obžalovaného XXX s tím, že se s ním chce sejít a projednat s ním určitou poptávku týkající se prací na atletickém stadionu. Jak vyplývá z následných záznamů, uvedená schůzka mezi obžalovanými se dne 22. 4. 2013 zřejmě skutečně uskutečnila, když jmenovaní domlouvali i konkrétní čas a místo této schůzky. Již v rámci této schůzky tedy měli oba obžalovaní možnost domluvit si další postup, v rámci něhož by předmětnou zakázku jednoduše získal obžalovaný XXX, tím spíše, když tento i v průběhu přípravného řízení připustil, že o danou zakázku velice stál. Tomu, že na schůzce mezi oběma obžalovanými bylo skutečně domluveno, že bude celá zakázka zmanipulována, nasvědčují i další záznamy telefonních hovorů, když už dne 23. 4. 2013, tedy den po schůzce jmenovaných obžalovaných, telefonicky kontaktoval obžalovaný XXX spoluobžalovaného XXX z firmy XXX, obžalovaného XXX z firmy XXX a XXX, coby prostředníka k firmě XXX. Není proč pochybovat o tom, že výraz zakrýt záda, který obžalovaný XXX při jednání s výše jmenovanými použil, se skutečně týkal toho, že by se dotčené firmy zadané zakázky účastnily toliko zdánlivě tak, aby byl dostatečný počet uchazečů, když o tomto svědčí i průběh komunikace obžalovaného se jmenovanými, z jejíhož obsahu je zřejmé, že o zakázku by oslovení ani neměli příliš zájem, případně obžalovanému XXX i přímo sdělují, že má vše připravit a donést tak, jak uváděl například obžalovaný XXX V každém případě je ze záznamu telefonní komunikace zřejmé, že všichni oslovení obžalovanému XXX požadovanou spoluprací již tehdy přislíbili. V následujících dnech až do 6. 5. 2013 nadále probíhala telefonická komunikace mezi obžalovanými XXX a XXX, v rámci níž se opětovně domlouvali na osobních schůzkách tak, jak je opět zřejmé ze záznamů jejich telefonních hovorů. Z dalšího jednání obžalovaného XXX je pak zřejmé, že tento nedbal oficiálních závěrů ze schůzky ze dne 18. 4. 2013, když oproti původní dohodě, že ohledně zjištění ceny

demoličních prací osloví nejméně tři firmy, oslovil pouze firmu obžalovaného XXX, která mu takto připravila položkový rozpočet na dotčené demoliční práce. Tyto skutečnosti jsou zřejmé jednak z výpovědí obžalovaných XXX i XXX z přípravného řízení, jednak i ze samotného položkového rozpočtu vypracovaného rozpočtářkou obžalovaného XXX XXX, který je coby listina rovněž založen v trestním spise. Ohledně vyhotovování tohoto položkového rozpočtu je pak rovněž zajištěn záznam telefonické komunikace mezi obžalovaným XXX a XXX ze dne 7. 5. 2013, při které obžalovaný XXX od jmenované zjišťuje výši tohoto rozpočtu a když se dozví, že i s DPH tato částka přesahuje 1 milion korun, je zjevně nemile překvapen a uvádí, že si myslí, že to nevyjde. Už tato reakce obžalovaného nasvědčuje tomu, že měl zájem na tom, aby rozpočtová cena demoličních prací byla co nejnižší tak, aby celé řízení mohlo spadat do možnosti udělení výjimky podle výše zmíněného opatření obce, tedy aby hodnota prací bez DPH nepřekročila částku 500.000,- Kč, čímž by pochopitelně bylo možno v rámci poptávkového řízení celou zakázku jednoduše přiřknout obžalovanému XXX za předpokladu, že tento se dopředu dohodl s dalšími firmami, které by v průběhu poptávkového řízení uváděly vyšší rozpočtové ceny, než obžalovaný XXX. Už dne 6. 5. 2013 podle záznamů telefonních hovorů je přitom zřejmé, že obžalovaný XXX domluvil s XXX, že tomuto předá výkaz výměr, tedy zcela nepochybně rozpočet vyhotovovaný XXX, a že XXX má tento přepracovat do programu RTS takovým způsobem, aby vše působilo, jako že je to vytvořeno přímo XXX. Pokud by pak obžalovaný tak, jak sám uváděl u hlavního líčení, chtěl pouze přepracovat výkaz výměr do programu RTS, nepoužíval by při komunikaci s XXX obrat, že si žádá, aby přepracovaný výkaz výměr vypadal jako vyhotovený přímo XXX. Že se telefonní hovory ze dne 6. 5. a 7. 5. mezi obžalovaným XXX, XXX a XXX týkaly jednoho a stejného rozpočtu, je zřejmé jednak z časové návaznosti těchto hovorů a jednak z dalšího hovoru mezi obžalovanými XXX a XXX ze dne 9. 5. 2013, kdy obžalovaný XXX ohledně uvedeného rozpočtu zmiňuje domluvu jak s XXX, tak XXX, navíc výslovně při hovoru v této souvislosti zmiňuje i práce na stadionu. Podle záznamu telefonického hovoru mezi obžalovaným XXX a XXX z 10. 5. 2013 pak obžalovaný po jmenovaném požadoval, aby dodaný výkaz výměr týkající se demoličních prací na stadionu jmenovaný přepracoval jakoby na slepý rozpočet. Z takového požadavku obžalovaného je možno dovodit, že cílem jednání obžalovaného skutečně nebylo pouhé převedení rozpočtu do systému RTS, ale že potřeboval, aby XXX vyhotovil slepý rozpočet, který by v následné zakázce mohly oslovené firmy naceňovat tak, aby nebylo zřejmé, že dotčený rozpočet byl původně vytvořen ve firmě obžalovaného XXX, tedy jednoho ze soutěžitelů, což by nepochybně mohlo budit podezření o spolupráci obžalovaných a zvýhodňování obžalovaného XXX v rámci této zakázky. Výše uvedené záznamy telefonických hovorů jsou pak vesměs v souladu s výpověďmi jednotlivých osob, zejména obžalovaného XXX a svědka XXX jakož i s listinnými důkazy, když samotné rozpočty vyhotovené XXX jsou v trestním spise rovněž obsaženy a z doložených důkazů je zřejmé, že prvotní rozpočet obžalovaného XXX, který následně posloužil jako základ slepého rozpočtu, nebyl v průběhu zadávacího řízení nikde dokládán. Sám svědek XXX se v průběhu hlavního líčení jednoznačně vyjádřil k tomu, co je možné si představit pod pojmem průzkum trhu, když takto by se mohlo jednat o zjištění cen některých specifických záležitostí, jako jsou například atypická okna nebo výtah, ale nikoliv o zjištění ceny celé zakázky, tím spíše, když se jedná toliko o bourací práce a odklizení sutin. Stejně tak obžalovaný XXX u hlavního líčení nebyl schopen vysvětlit, proč by jednal podobným způsobem, tedy nechal firmu obžalovaného XXX vyhotovit rozpočet, který by následně musela další osoba převádět do jiného programu, když mohl přímo oslovit tuto další osobu, tedy XXX ohledně vyhotovení rozpočtu, když jmenovaný by mu byl schopen vyhovět a vše by obnášelo daleko méně jednání a práce. Z popisovaného postupu obžalovaného XXX je tak možné spíše jen dovodit kromě předběžného zjištění hodnoty zakázky a zakrytí skutečnosti, že celý rozpočet ve skutečnosti vyhotovila firma obžalovaného XXX, také docílit toho, že slepý rozpočet, který bude

následně oficiálně zaslán firmám v zadávacím řízení, bude vypracován přímo firmou obžalovaného XXX a bude tak pro ni snadno nacenitelný v rámci dotčené zakázky. O tomto ostatně svědčí i fakt, že obžalovaný XXX při následné komunikaci s XXX trval na tom, aby nebyly měněny jakékoliv položky a přepracovaný rozpočet XXX byl zcela v souladu s tím, jak byl vyhotoven XXX. Tyto skutečnosti rovněž vyplývají ze záznamů telefonických hovorů jak mezi obžalovanými XXX a XXX, tak mezi obžalovaným XXX a XXX, či XXX, jakož i z výpovědi svědka XXX a potažmo i obžalovaného XXX Z rozhovoru mezi obžalovaným XXX a XXX ze dne 14. 5. 2013 navíc vyplývá, že přepracování rozpočtu nebylo tak jednoduchou záležitostí, jak XXX u hlavního líčení uváděl.

Pokud se obžalovaný XXX v průběhu přípravného řízení doznával k tomu, že skutečně zmanipuloval zadávací řízení, když vyhotovil tři nabídky za další firmy s vyššími rozpočtovými cenami, pak je toto jeho doznání v souladu se záznamy telefonních hovorů, které jsou podrobněji rozepsány výše, jakož i telefonního hovoru ze dne 21. 5. 2013, vedeného mezi obžalovanými XXX a XXX, v němž obžalovaný XXX XXX vyzývá ke sdělení názvů firem, které by mělo město v rámci zadávacího řízení rovněž oslovit, přičemž z komunikace mezi oběma obžalovanými je zcela zřejmé, že dotčené firmy v žádném případě nevybral obžalovaný XXX, ale obžalovaný XXX a jedná se právě o ty firmy, jejichž představitelé obžalovaný XXX telefonicky dne 21. 4. 2013 oslovoval s žádostí o zakrytí zad. Tato skutečnost jednak vyvrací obhajobu obžalovaného XXX, že spoluobžalovaný XXX další firmy v žádném případě nevybíral, ale poukazuje i na to, že obžalovaný XXX si musel být velice dobře vědom, že další tři firmy, které se účastnily zadávacího řízení, byly již dopředu domluvené obžalovaným XXX a že tedy v rámci této zmanipulované zakázky budou spolupracovat. Už při tomto hovoru přitom obžalovaný XXX zmiňuje, že celá zakázka bude řešena formou poptávkového řízení a že se on pokusí domluvit s místostarostou, aby i on sám byl účasten hodnotící komise a mohl tedy kontrolovat nabídky dodané ostatními firmami a o těchto tedy i určitým způsobem rozhodovat. V následujícím dni 22. 5. 2013 pak obžalovaný XXX komunikuje především se spoluobžalovanými a zajišťuje, aby tito v rámci doručené pošty převzali výzvy k zaslání nabídek na dotčené zakázce, v rámci čehož průběžně komunikuje i s obžalovaným XXX a je tedy nepochybné, že obžalovaný XXX musel být ohledně postupu obžalovaného XXX v této věci přesně informován. Z vyjádření některých spoluobžalovaných, zejména spoluobžalovaného XXX a potažmo i XXX tak, jak vyplývá z rozhovoru mezi obžalovaným XXX a XXX, je pak zcela jednoznačné, že ostatní firmy se v žádném případě neměly účastnit veřejné zakázky s vážným úmyslem tuto zakázku získat, když obžalovaný XXX podle prvního hovoru s obžalovaným XXX ze dne 22. 5. 2013 ani pořádně nevěděl, o co se má vlastně jednat a podle rozhovoru mezi obžalovaným XXX a XXX měl obžalovaný XXX zaslat obžalovanému vyjádření, že pokud pro něj práci má, má mu ji dát, jinak má za něj připravit veškeré podklady a on již vše pouze orazí. Pobouření, které vyvolalo zaslání této zprávy obžalovaného XXX na oficiální pracovní email obžalovaného XXX pak jen dokládá to, že nejen obžalovaný XXX, ale i obžalovaný XXX velice dobře věděli o zmanipulování celé zakázky, tuto celou nachystali a obžalovanému XXX pak nepochybně velice vadilo, když někdo takové zmanipulování výslovně konstatoval, navíc zasláním na pracovní email obžalovaného XXX, který by mohl být přístupný i pro jeho nadřízené a jednání obžalovaných by se tak mohlo prozradit. Angažovanost obžalovaného XXX v celé manipulaci s danou zakázkou je pak dokládána ostatně i jeho komunikací s obžalovaným XXX, kdy má obžalovaný XXX zjevně zájem na tom, aby za společnost XXX převzal výzvu k podání nabídek on, nebo obžalovaný XXX Ze záznamu telekomunikace ve dnech 23. a 24. 5. 2013 je dále zřejmé, že nejprve obžalovaný XXX a následně obžalovaný XXX kontaktovali obžalovaného XXX a požadovali po něm, aby dodatečně opatřil podpisem prezenční listinu ohledně prohlídky objektu stadionu ze dne 23. 5. 2013, čímž by nepochybně

bylo vzbuzeno zdání, že i obžalovaný XXX za společnost XXX má o dotčenou zakázku opravdový zájem. Že se obžalovaný XXX uvedené prohlídky osobně neúčastnil a podpisem opatřil listinu až dodatečně, vyplývá i ze samotné prezenční listiny doložené v příloze č. 2 trestního spisu, kdy je zřejmé, že jmenovaný byl podepsán jiným typem propisovací tužky. Pokud se v rámci telefonické komunikace obžalovaný XXX domlouvá na typu obálek, v rámci kterých budou obžalovaní XXX či XXX předkládat nabídky městskému úřadu tak, aby nebyly všechny obálky stejné a nebudilo to v rámci zadávacího řízení podezření, pak takové jednání všech těchto obžalovaných dokládá jejich vědomou angažovanost na manipulaci s dotčenou zakázkou.

Výpovědi obžalovaného XXX z přípravného řízení, listinnými důkazy v podobě protokolu o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků, či v podobě zajištěných originálů listin, jakož i znaleckým posudkem XXX zabývajícím se zkoumáním takto zajištěných listin, je pak doloženo, že nabídky, které podaly společnosti XXX, XXX a XXX, byly opravdu vyhotoveny ve firmě obžalovaného XXX, a to jeho rozpočtářkou XXX, a že byly vytvořeny pomocí totožné tiskárny. Pokud takovéto materiály následně kompletovali a Městskému úřadu XXX zaslali obžalovaní XXX, XXX a XXX, muselo jim být zřejmé, že se takto zmanipulované zakázky osobně účastní a k manipulaci přispívají, i když fakticky oni sami žádné rozpočty nevyhotovili a použili pouze ty, které jim dodal obžalovaný XXX Z originálů jednotlivých nabídek dotčených společností, které jsou založeny rovněž v příloze č. 2. trestního spisu je pak zřejmé, že nejnižší cenu za demoliční práce nabídla právě firma obžalovaného XXX

Z dalších důkazů spočívajících jednak ve výpovědích svědků, případně i obžalovaného XXX, jakož i z listinných důkazů v podobě komunikace prostřednictvím elektronické pošty mezi XXX a dalšími osobami, zprávě hodnotící komise, návrhu na rozhodnutí rady města, záznamu o hlasování rady města, či usnesení rady města, je pak zřejmé, že poté, co dne 26. 6. 2013 byly zastupitelstvem Města XXX schváleny finanční prostředky na demoliční práce stadionu, proběhlo dne 27. 6. 2013 zasedání hodnotící komise ohledně dotčené zakázky, v níž byl přítomen také obžalovaný xxx a místostarosta XXX společně XXX. V rámci tohoto zasedání hodnotící komise překontrolovala nabídky výše uvedených společností, ve skutečnosti v podstatné části vytvořené firmou obžalovaného XXX, a s ohledem na kritérium nejnižší ceny doporučila radě města vybrat v rámci tohoto zadávacího řízení jako zhotovitele právě firmu obžalovaného XXX, která uvedla nejnižší rozpočtovou cenu. Ze shodných materiálů je pak zřejmé, že rada města plným počtem hlasů toto rozhodnutí schválila a vybrala jako vítěze zadávacího řízení firmu obžalovaného XXX, s níž následně doložila smlouvu o dílo, která je v trestním spise rovněž založena. Angažovanost obžalovaného XXX na celém procesu je pak doložena rovněž záznamem telefonního hovoru mezi ním a obžalovaným XXX ze dne 2. 7. 2013, tedy v den, kdy zasedala rada města, když v rámci tohoto hovoru obžalovaný XXX sděluje obžalovanému XXX jako dobrou zprávu skutečnost, že ty tribuny, tedy nepochybně demoliční práce na stadionu, byly radou města schváleny, v rámci čehož obžalovaný XXX neskrývá radost.

Pokud pak jde o zhotovení oplocení areálu stadionu, k tomuto se dostatečně jednoznačně vyjádřili jednotliví svědci a vyplývá to i ze záznamu komunikace elektronické pošty, že město původně zvažovalo dvě varianty, jednak, že by toto oplocení vyhotovily technické služby Města XXX, které ale z kapacitních důvodů by toto příliš nezvládaly tak, jak uvedl svědek XXX, coby jejich ředitel, anebo že by toto oplocení vyhotovila firma, která již prováděla práce na stadionu, tedy demoliční práce a tedy firma obžalovaného XXX, který

takto získal ještě další zakázku čistě na podkladě toho, že vyhrál předchozí zmanipulované zadávací řízení.

S ohledem na výše rozepsané důkazy a zjištění soudu je pak nutno konstatovat, že doznání obžalovaného XXX z přípravného řízení bylo pouze částečné a jmenovaný nevyprávěl pravdivě, když uváděl, že obžalovaný XXX o manipulaci s dotčenou zakázkou nevěděl a dověděl se o těchto skutečnostech až při výslechu u policejního orgánu. Ve světle výše uvedených skutečností pak nemůže obstát ani obhajoba obžalovaného XXX, blíže popisovaná v části tohoto odůvodnění pojednávající o jeho výpovědi u hlavního líčení. Pokud obžalovaný dále v rámci své obhajoby namítal, že pouze plnil pokyny udělené nadřízenými, když měl oslovit tři firmy, pak ve světle výše uvedených skutečností je tato jeho obhajoba pravdivá toliko částečně, když obžalovaný sice měl oslovit tři firmy kvůli zjištění, za jakou cenu by byly ochotny demoliční práce na stadionu provést, nicméně následně měl s představiteli Města XXX dohodnout další postup, mimo jiné i ohledně způsobu zadání celé zakázky, což již ale obžalovaný neudělal a celou věc řešil v poptávkovém řízení, přestože z jediného důkazu nevyplývalo, že by mu k tomuto dal některý z jeho nadřízených pokyn. S ohledem na svou pozici i na dvě zkušenosti, jakož i s ohledem na svou profesi a proškolení, kterých se mu podle svědka XXX dostalo, to měl být právě obžalovaný, kdo měl své nadřízené či celkově představitele Města XXX upozornit na to, že postup při tomto zadávacím řízení je v rozporu s opatřením obce č. 3/2012 Sb., a to přinejmenším od chvíle, kdy zjistil cestou XXX, že předpokládaná cena zakázky může činit částku přesahující 1 milion korun s DPH a v případě takovéto zakázky tak není možná výjimka podle článku V. uvedeného opatření. O tom, že to byl právě obžalovaný XXX, který celé zadávací řízení vedl v této konkrétní věci, pak s ohledem na veškeré důkazy provedené u hlavního líčení nelze mít jakýchkoliv pochyb. Sám obžalovaný měl rovněž upozornit na to, že zde ani nebyla způsobem v souladu s uvedeným opatřením obce schválena výjimka z článku V. tohoto opatření, když o tuto výjimku bylo nutno výslovně požádat a bylo jí možno výslovně udělit toliko starostkou Města XXX, která v tu dobu byla na Městském úřadě přítomna a výjimku mohla udělit tak, jak vyplývalo z jejího výslechu z hlavního líčení. Jestliže obžalovaný XXX u hlavního líčení namítal, že znění opatření obce č. 3/2012 znal pouze zevrubně, pak ani tomuto jeho tvrzení nelze věřit, když je vyvráceno výpověďmi svědků XXX, či XXX, jakož i doloženým textem zprávy elektronické pošty, z níž vyplývá, že to byl právě obžalovaný XXX, kdo se největší měrou podílel na vzniku uvedeného opatření a kdo tedy nepochybně musel znát jeho obsah. Navíc právě obžalovaný s ohledem na svou pracovní náplň potřeboval znát znění uvedeného opatření perfektně ke své každodenní pracovní činnosti. Že nebyl doložen formální záznam o seznámení obžalovaného se zněním uvedeného opatření, je za této situace bezpředmětné. Stejně tak neobstojí tvrzení obžalovaného XXX, že ani při jednání hodnotící komise, ani následně rady města nikdo nenamítal nesprávnost postupu v rámci tohoto zadávacího řízení i přesto, že všem musela být zřejmá hodnota celé zakázky. Je možno zopakovat, že to byl právě obžalovaný XXX, kdo měl jak hodnotící komisi, tak radu města na uvedený rozpor upozornit, navíc lze předpokládat, že přinejmenším členové rady města, kteří při jejím zasedání schvalovali větší množství bodů, se příliš nezbyvali otázkou, zda v tomto konkrétním bodě byly splněny veškeré požadavky uvedeného opatření obce. Jak navíc uvedla u hlavního líčení svědkyně XXX a vyplývá to i z listinných důkazů, zejména v podobě samotného opatření obce č. 3/2012, je uvedené opatření datováno až z konce roku 2012, konkrétně z října, a v první polovině roku 2013 tak mohlo být toto opatření pro pracovníky Městského úřadu XXX, kteří s ním každý den nepracovali, stále ještě spíše novinkou a postup podle tohoto opatření tak nemusel být dostatečně zažitý. Každopádně je nutno opětovně zdůraznit, že obžalovanému XXX je kladeno za vinu, že v rámci zadávání veřejné zakázky s touto účelově a vědomě manipuloval tak, jak je výše rozepsáno a nikoliv pouze to, že v rámci zadávacího

řízení nedodržel přesný postup stanovený opatřením obce č. 3/2012, když to, že správný postup podle uvedeného opatření nedodržel, posloužilo obžalovanému především k tomu, že se jemu i obžalovanému XXX otevřel prostor k úspěšné manipulaci s touto veřejnou zakázkou. Pokud by i někteří další pracovníci městského úřadu v tomto případě porušili povinnosti vyplývající z jejich pracovní pozice či funkce již nemá zásadnější vliv na protiprávnost jednání obžalovaných. Na tuto protiprávnost pak nemůže mít vliv ani namítaná nečinnost tehdejší starostky města XXX, která na žádost policie vyšetřující tuto záležitost do celé věci neintervenovala a výběrové řízení nezastavila, když to byli sami obžalovaní, kteří v rámci této trestné činnosti jednali ze své svobodné vůle a k protiprávní manipulaci ze zadávacím řízením nebyli motivováni ani policií, ani starostkou a podle výsledků dokazování ani jinou osobou. Pokud se obžalovaný XXX v průběhu hlavního líčení hájil rovněž tím, že s obžalovaným XXX se znali pouze na pracovní úrovni, blíže se nepřátelili, ani nenavštěvovali, pak toto jeho tvrzení je zcela jednoznačně vyvráceno zejména pořízenými odposlechy a záznamem telekomunikačního provozu mezi oběma jmenovanými obžalovanými tak, jak je rozepsáno výše v pasáži pojednávající o těchto odposleších.

S ohledem na výše rozepsané skutečnosti se pak soud musel zabývat právní kvalifikací jednání obžalovaných. Pokud jde o ustanovení § 256 trestního zákoníku, bylo nutno v té souvislosti vyhodnotit, zda jednání obžalovaných probíhalo v souvislosti se zadáním veřejné zakázky, veřejnou soutěží, případně veřejnou dražbou. Je zcela nepochybné, že o veřejnou dražbu se v tomto konkrétním případě nejednalo a zbývá tedy vyřešit, zda jednání obžalovaných bylo činěno v souvislosti s zadáním veřejné zakázky, či s veřejnou soutěží. Veřejná zakázka je definována v § 7 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, jako zakázka realizovaná na základě smlouvy mezi zadavatelem a jedním, či více dodavateli, jejímž předmětem je úplatné poskytnutí dodávek, či služeb, nebo úplatné provedení stavebních prací. Vzhledem k tomu, že podle § 2 uvedeného zákona je za zadavatele veřejné zakázky nutno považovat veřejného, dotovaného nebo sektorového zadavatele s tím, že veřejným zadavatelem je podle § 2 odst. 2 písm. c) téhož zákona mimo jiné i územní samosprávný celek, tedy i v tomto případě Městský úřad XXX, není proč pochybovat o tom, že zakázka spočívající v demoličních pracích na atletickém stadionu v XXX naplňuje znaky veřejné zakázky podle uvedeného zákona. V návaznosti na § 7 odst. 3 uvedeného zákona je možno veřejné zakázky rozdělit podle předpokládané hodnoty na nadlimitní, podlimitní a malého rozsahu, přičemž veřejné zakázky malého rozsahu jsou definovány v ustanovení § 12 odst. 3 uvedeného zákona, v případě veřejných zakázek na stavební práce, jejichž předpokládaná hodnota nedosáhne v aktuálním znění tohoto zákona částky 6,000.000,- Kč bez DPH, avšak v prvním pololetí roku 2013 činila s ohledem na tehdejší znění uvedeného zákona tato částka toliko 3,000.000,- Kč bez DPH. Je tedy zřejmé, že předmětná zakázka demoličních prací spadala do kategorie veřejných zakázek malého rozsahu. S přihlédnutím k ustanovení § 18 odst. 5 dotčeného zákona se pak na veřejné zakázky malého rozsahu vztahuje poměrně zásadní výjimka spočívající v tom, že podle ustanovení tohoto zákona není nutno zadávat veřejné zakázky malého rozsahu, nicméně veřejný zadavatel, kterým je i obec, je povinen dodržet zásady uvedené v § 6 tohoto zákona. Dotčený paragraf ve svém prvním odstavci pak stanoví povinnost zadavatele dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Je tedy zřejmé, že v případě zakázky demoličních prací na atletickém stadionu v XXX se jednalo o veřejnou zakázku malého rozsahu a pokud pak jednání obžalovaných souviselo se zadáním této zakázky, souviselo se zadáním veřejné zakázky ve smyslu § 256 odst. 1 trestního zákoníku. Uvedené ustanovení není ustanovením blanketním, které by odkazovalo na postup podle výslovně určeného právního předpisu a za těchto okolností pak celý postup při zadávání veřejné zakázky, ani nemusel být přesně definován nějakým zákonem, v tomto případě zákonem č. 137/2006 Sb., když obžalovaný

XXX navíc v tomto případě ani nedodržel jedinou povinnost, kterou mu uvedený zákon výslovně stanovuje, a to povinnost dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace, neboť v rámci dotčené veřejné zakázky zvýhodnil neoprávněně firmu obžalovaného XXX oproti jiným soutěžitelům, kteří by potenciálně mohli mít o tuto zakázku zájem, tím, že na základě předchozí dohody s obžalovaným XXX domluvili pro uvedenou zakázku firmy, které se jí ani ve skutečnosti nechtěli účastnit a zamezili tak možnosti jiných firem se o danou zakázku ucházet, čímž tyto firmy nepochybně diskriminovali a porušili zásadu rovného zacházení. Navíc vzhledem k tomu, že účastníci se firmy ve skutečnosti ani nesoutěžily o danou zakázku, tedy nesnažily se zakázku vyhrát podáním zakázky s nejnižší cenou, která byla stanovena toliko jednostranně firmou obžalovaného XXX, není ani zřejmé, na jakou cenu zakázky by se v případě regulérní soutěže a skutečného zájmu účastníků se firem mohlo město dostat, čímž v určitém směru byla porušena i zásada transparentnosti celého zadávacího řízení. S přihlédnutím k výše uvedenému má tedy soud za to, že znak uvedený v § 256 odst. 1 trestního zákoníku v souvislosti se zadáním veřejné zakázky byl v tomto případě naplněn. S přihlédnutím k charakteru celého zadávacího řízení, jehož se fakticky měly účastnit čtyři firmy, které by tímto prakticky soutěžily o zakázku Města XXX tím, že by se snažily město zaujmout nejlepšími cenovými podmínkami, pak lze mít ovšem za to, že jednání obžalovaných v dané věci probíhalo také v souvislosti s veřejnou soutěží, když prakticky nebylo omezeno, která ze stavebních firem by se o zakázku města mohla ucházet, a to zejména v případě, že by celé zadávací řízení proběhlo v souladu s opatřením obce prostřednictvím elektronického tržiště Geovap. Způsobem považovaným za veřejnou soutěž, mohou navíc soutěžit i předem vybrané a oslovené firmy, tím spíše, když se jedná o soutěž vyhlášenou ve veřejném zájmu. Veřejnou soutěží je totiž možno rozumět i takové případy, kdy více subjektů usiluje podle vyhlášených pravidel o dosažení výsledku, který bude objektivně zhodnocen tak, jak bylo již konstatováno rozsudkem sp. zn. 40T 3/2008. I když v případě tohoto rozhodnutí jde toliko o rozsudek Městského soudu v Praze, jedná se o rozhodnutí judikurní povahy. Uvedené rozhodnutí se sice týkalo ustanovení dříve účinného § 128a trestního zákona č. 140/1961 Sb., který již není v platnosti, nicméně porovnáním znění tohoto ustanovení a ustanovení § 256 trestního zákoníku je patrna jejich téměř doslovná shoda s tou výjimkou, že dříve účinný trestní zákon nepracoval s pojmem zadání veřejné zakázky, nicméně pojem veřejné soutěže znal. Opětovně je pak možno připomenout, že ustanovení § 256 trestního zákoníku není ustanovení blanketní a neodkazuje tedy na veřejné zakázky, či veřejné soutěže nebo dražby podle konkrétního právního předpisu a naopak dopadá na jakékoli veřejné zakázky či veřejné soutěže bez ohledu na to, zda byly vypsány podle dříve účinných obchodního zákoníku, občanského zákoníku nebo jiného právního předpisu. Tyto skutečnosti ostatně vyplývají i z rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 5TDo 572/2009, který se sice rovněž zaobíral skutkovou podstatou trestného činu podle § 128a trestního zákona, nicméně jak je již výše uvedeno, uvedená skutková podstata byla prakticky shodná s nyní aktuální skutkovou podstatou podle § 256 trestního zákoníku. Pokud takto obžalovaný XXX v souvislosti se zadáním veřejné zakázky i v souvislosti s veřejnou soutěží v úmyslu opatřit zejména jinému, v konkrétním případě firmě obžalovaného XXX, prospěch, sjednal některému dodavateli či soutěžiteli, opětovně obžalovanému XXX, přednost či výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů či soutěžitelů, naplnil obžalovaný XXX znaky skutkové podstaty podle § 256 odst. 1 trestního zákoníku. Pokud jde o pojem opatření prospěchu, pak soud v této konkrétní trestní věci musí souhlasit se závěry obhajoby, že nebylo zjištěno, že by v rámci dotčené veřejné zakázky byla prokazatelně navýšena cena této zakázky oproti tomu, za jakou cenu bylo možno takovou zakázku reálně provést. Závěry znalce XXX, jak ostatně sám tento znalec u hlavního líčení připustil, jsou jen velice nepřesné a víceméně vyšlo najevo, že pokud není přesná dokumentace demoličních prací, není možno takové práce ani přesnějším způsobem objektivně ocenit. Na druhou stranu prospěchem ve smyslu § 256

odst. 1 trestního zákoníku nemusí být nutně toliko prospěch v tom smyslu, že se zvýhodněná osoba obohatí získáním většího množství finančních prostředků, než by získala v případě řádné soutěže. Neoprávněným prospěchem v tomto případě může být prospěch jakéhokoliv charakteru, tedy i to, že firma obžalovaného XXX v důsledku jednání obžalovaného XXX získala zakázku, z níž měla finanční prostředky k úhradě mezd zaměstnanců, či nákladů stavebních prostředků či techniky, případně i příjem z této zakázky, z něhož mohly být vypláceny odměny majiteli této firmy, ale mohlo se jednat i o prospěch v podobě zviditelnění uvedené firmy, která si plněním zakázky pro Město XXX mohla dělat reklamu. I v tomto případě je možno odkázat na rozhodnutí Městského soudu v Praze sp. zn. 40T 3/2008, coby rozhodnutí judikurní povahy. Stejně tak je možno připomenout rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 5Tdo 505/2010, podle něhož není potřeba stanovení konkrétní výše neoprávněného zvýhodnění některého ze soutěžitelů. Pokud pak jde o obžalovaného XXX, rovněž tento zřejmě měl z manipulace se zakázkou určitý prospěch, přinejmenším v podobě vděku obžalovaného XXX, který mu pak ochotněji prováděl různé služby tak, jak vyplývá ze záznamů telefonické komunikace mezi jmenovanými.

Ze stejných důvodů jako je uvedeno v předchozím odstavci, když ani ustanovení § 256 odst. 2 trestního zákoníku není ustanovením bankovním odkazujícím na konkrétní právní předpisy, je možno posuzovat i naplnění ustanovení § 256 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, konkrétně postavení obžalovaného XXX, coby člena hodnotící komise. Je zřejmé, že v daném případě se nejednalo o hodnotící komisi výslovně uváděnou v ustanoveních zákona č. 137/2006 Sb., což je ovšem pochopitelné vzhledem k tomu, že se jednalo o veřejnou zakázku malého rozsahu, která se s výjimkou ustanovení § 6 daného zákona tímto zákonem jinak neřídí. Hodnotící komise tedy nemusela mít konkrétní přesně stanovený počet členů, ani nemusela být ustanovována způsobem popisovaným v dotčeném zákoně. Svým charakterem ovšem komise, která hodnotila nabídky na demoliční práce atletického stadionu v XXX, odpovídala tomu, jak je samotná hodnotící komise popisována v dotčeném zákoně a mimo jiné i s přihlédnutím k tomu, jakou funkci v dotčeném řízení tato komise měla, není proč pochybovat o tom, že se svým skutečně jednalo o hodnotící komisi ve smyslu § 256 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Tato komise totiž neměla za úkol toliko otevřít obálky a jejich obsah předat radě města tak, jak zaznělo z úst obhajoby, ale jejím úkolem bylo doručené nabídky přezkoumat, ověřit, zda splňují veškeré podmínky, obsah nabídek vyhodnotit a zapracovat do zprávy pro radu města tak, aby tato měla dostatečné podklady pro své rozhodování ohledně zaslaných nabídek. Nelze příliš pochybovat o tom, že pokud by si kupříkladu některý z členů hodnotící komise v takovémto případě povšiml, že veškeré nabídky byly vyhotoveny na jednom jediném tiskovém zařízení a tedy jednou jedinou firmou, měl by za předpokladu, že by rozhodoval skutečně nestranně, takovéto nabídky ze soutěže vyřadit a pokud by shodným způsobem byly podány veškeré nabídky, měl by takový člen hodnotící komise signalizovat zrušení celého zadávacího řízení. Z tohoto pohledu tedy členové dotčené komise doručené nabídky zcela nepochybně i hodnotili a je možno i chápat, proč se obžalovaný XXX v telefonickém hovoru s obžalovaným XXX zajímal o to, zda se bude obžalovaný XXX účastnit zasedání této komise, když tímto způsobem zcela nepochybně byla minimalizována šance na odhalení jednání obžalovaných. Soud proto shodně s podanou obžalobou shledal v jednání obžalovaného naplnění znaků zločinu podle § 256 odst. 1, i odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

Pokud jde o spoluobžalované, bylo na místě se zabývat, zda jejich jednání v případě uvedené skutkové podstaty naplňuje znaky spolupachatelství ve smyslu § 23 trestního zákoníku, a to zejména pokud jde o obžalovaného XXX, nebo zda se jedná již toliko o účastenství ve smyslu § 24 trestního zákoníku. Při vyhodnocení toho, že celé jednání vzešlo

z iniciativy obžalovaného XXX, což vyplývá zejména ze záznamu telefonické komunikace, s přihlédnutím k tomu, že obžalovaný XXX byl osobou v této věci nejaktivnější a ostatní spíše jen dodávali podklady, případně se mezi sebou domlouvali a zajišťovali podmínky pro jeho trestnou činnost, jakož i při zohlednění toho, že jako člen hodnotící komise mohl působit výlučně obžalovaný XXX a nikdo z dalších obžalovaných, má soud za to, že v tomto konkrétním případě je na místě aplikovat ustanovení § 24 trestního zákoníku s tím, že jednání obžalovaných XXX, XXX, XXX, XXX a XXX by mělo být posouzeno spíše jako jednání pomocníků podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, když tito obžalovanému XXX napomohli ve spáchání zločinu podle § 256 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku vzájemným oslovováním a domlouváním, připravováním falešných podkladů, jejich zkompletováním a dodáním na Městský úřad XXX v rámci probíhající veřejné zakázky. Pokud jde o jednotlivé tyto spoluobžalované, tak obžalovaný XXX je zcela jednoznačně v tomto směru usvědčován vlastním doznáním z přípravného řízení, obsahem odposlechů a záznamu telekomunikačního provozu, znaleckým posudkem XXX i zajištěnými listinnými materiály rozepsanými výše v tomto odůvodnění. Obdobná situace je i v případě obžalovaných XXX, XXX, či XXX, kteří se s obžalovanými zcela zjevně telefonicky domlouvali a s ohledem na obsah domluvy jim muselo být zřejmé, že svým jednáním přispívají ke zmanipulování veřejné zakázky pro Město XXX a jestliže buďto telefonicky, nebo v případě obžalovaného XXX elektronickou poštou komunikovali i s obžalovaným XXX, nepochybně si byli vědomi, v jakém je tento v rámci městského úřadu postaven a museli být přinejmenším srozuměni s tím, že tento obžalovaný se může účastnit i jako člen hodnotící komise, nebo jim tato skutečnost alespoň měla a mohla být známa, když k naplnění druhého odstavce § 256 trestního zákoníku, potažmo i co do pomoci, je postačující zavinění v nedbalostní formě. Pokud jde o obžalovaného XXX, rovněž tomuto nepochybně muselo být známo postavení obžalovaného XXX, když ostatně i sám tento obžalovaný připustil, že se všemi spoluobžalovanými se osobně v rámci výkonu své činnosti, zná již mnoho let, a i přesto, že nebylo prokázáno, že by se obžalovaný XXX výslovně domlouval na manipulování dotčené veřejné zakázky, je nepochybné, že si této manipulace musel být vědom, když podklady zasílané na městský úřad za společnost XXX byly opatřeny jeho podpisem a tento obžalovaný tak musel vědět, že doložený rozpočet ve skutečnosti není od jejich firmy, ale od firmy obžalovaného XXX. Navíc sám obžalovaný XXX v rámci své závěrečné řeči u hlavního líčení připustil, že podklady k dotčené zakázce za firmu XXX skutečně kompletoval. Z telefonického hovoru mezi obžalovanými XXX a XXX je navíc patrné, že je plánována i domluva ohledně celé záležitosti mezi obžalovaným XXX a obžalovaným XXX. Z toho důvodu bylo i jednání tohoto obžalovaného posouzeno jako pomoc k výše uvedenému zločinu podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku.

Pokud pak jde o ustanovení § 329 trestního zákoníku, bylo potřeba vyhodnotit, zda obžalovaný XXX byl v daném případě v postavení úřední osoby. Definice tohoto pojmu obsahuje § 127 trestního zákoníku, podle jehož odstavce prvního písm. d) je úřední osobou také člen zastupitelstva, nebo odpovědný úředník územní samosprávy, orgánu státní správy, nebo jiného orgánu veřejné moci, pokud plní úkoly státu nebo společnosti a používá při tom svěřené pravomoci pro plnění těchto úkolů. Je nepochybné, že obžalovaný XXX v této trestní věci byl úředníkem územní samosprávy, konkrétně Městského úřadu v XXX, a byl odpovědný za probíhající zakázkové řízení, a to jednak z titulu svého pracovního zařazení a jednak s ohledem na to, že mu tuto skutečnost zadal místostarosta obce XXX po schůzce ze dne 18. 4. 2013. Vzhledem k tomu, že se jednalo pro zakázku pro obec, nepochybně tak obžalovaný plnil úkoly společnosti, tedy přinejmenším obyvatel této obce a za tímto účelem měl rovněž i určité pravomoci tak, aby zadávací řízení a celou veřejnou zakázku mohl dovést ke zdárnému konci. Za těchto okolností tedy není proč pochybovat o tom, že obžalovaný XXX vystupoval v rámci této trestní věci jako úřední osoba ve smyslu § 127 trestního

zákoníku i § 329 trestního zákoníku. V této souvislosti je ostatně možno odkázat i na rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 5Tdo 963/2003, které se zabývá možností posoudit jednání vedoucího referátu sociálních věcí okresního úřadu, coby jednání veřejného činitele při posuzování možnosti naplnění trestných činů pletich při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 128a trestního zákona a zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 trestního zákona č. 140/1961 Sb., který byl aktuálně nahrazen nyní účinným trestním zákoníkem a v němž jsou ustanovení § 128a nahrazena ustanovením § 256 a ustanovení § 158 ustanovením § 329 trestního zákoníku s tím, že skutková podstata podle § 329 se již nejmenuje zneužívání pravomoci veřejného činitele, ale zneužití pravomoci úřední osoby a pojem veřejného činitele nahradil trestní zákoník pojmem úřední osoby tak, jak vyplývá z jeho výkladových ustanovení. Jestliže pak obžalovaný XXX jako úřední osoba vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu, konkrétně § 6 zákona č. 137/2006 Sb., jakož i opatření obce XXX č. 3/2012, a to v úmyslu opatřit firmě obžalovaného XXX neoprávněný prospěch, naplnil znaky přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když neoprávněný prospěch je nutno i v případě tohoto ustanovení posuzovat obdobně jako v případě ustanovení podle § 256 trestního zákoníku tak, jak je již rozepsáno výše. Vzhledem k tomu, že ostatní obžalovaní nevystupovali jako úřední osoba, nemohli naplnit znaky tohoto přečinu jako pachatelé, ale mohli naplnit jeho znaky jako účastníci ve firmě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku obdobným způsobem jako je naplnili v případě trestného činu podle § 256 trestního zákoníku a z obdobných důvodů jako je rozepsáno v předchozím odstavci.

S přihlédnutím ke všem výše uvedeným skutečnostem pak soud shledal všechny obžalované vinnými prakticky shodně s tím, jak byla jejich právní kvalifikace uvedena v podané obžalobě a pouze s mírnou úpravou skutkové věty v tom směru, že ze závěru skutkové věty bylo vypuštěno tvrzení o výši faktické hodnoty prováděných prací, neboť tato hodnota podle provedeního dokazování nebyla dostatečně prokázána a lze mít dostatečné pochybnosti o tom, že by mohla být i blíže objektivizována. Pokud ze strany obhajoby padaly námitky ohledně nesrozumitelnosti skutkové věty v podané obžalobě, pak je na místě uvést, že s touto námitkou se soud v žádném případě neztotožňuje. Skutková věta je sice rozepsána velice rozsáhle, nicméně tato její obsáhlost je pochopitelná s ohledem na rozsah celé věci a nezbytná k tomu, aby v ní byly dostatečně podrobně a konkrétně popsány veškeré znaky jednání každého z obžalovaných za účelem zachování totožnosti skutku, jakož i za účelem možnosti vyhodnocení právní kvalifikace jednání každého z obžalovaných. Skutková věta neobsahuje jakýchkoliv nepřesností a je formulována jasně a srozumitelně, a to především za předpokladu, že je při jejím čtení vynaloženo dostatek pozornosti.

V rámci úvah o ukládání trestu soud přihlédl ke společenskému zájmu, který byl jednáním obžalovaných porušen a kterým je zájem na řádném a zákonném provedení jakékoliv veřejné soutěže či veřejné zakázky, jakož i zájem státu na řádném výkonu pravomoci úředních osob, s tím související zájem na ochraně práv a povinností fyzických a právnických osob, jakož i na ochraně práv soutěžitelů a rovnosti zacházení s těmito, což se pak může odrážet mimo jiné i v majetkové rovině soutěžitelů, kteří byli zvýhodněni i kteří byli znevýhodněni. Soud rovněž hodnotil způsob provedení trestné činnosti, kdy v případě všech obžalovaných je možno shledat přitěžující okolnost vzhledem k tomu, že jejich jednáním byly naplněny znaky hned dvou různých trestných činů. Zejména v případě obžalovaných XXX a XXX je dána rovněž přitěžující okolnost v podobě plánovitosti jejich jednání, které bylo poměrně důmyslně prováděno, chystáno i zakrýváno a v jehož případě lze pochybovat o tom, že by mohlo být kdy odhaleno, pokud by v případě těchto obžalovaných nebylo již dříve podezření z trestné činnosti a nebyly by na jejich osoby nasazeny operativní

prostředky v podobě odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu. V případě obžalovaného XXX je pak možno k jeho tíži vyhodnotit skutečnost, že se jedná o hlavního pachatele, zatímco v případě obžalovaného XXX je nutno přihlídnout k tomu, že to byl především on, kdo měl z celé trestné činnosti bezprostřední prospěch v podobě zisku celé zakázky na demolici či vyhotovení oplocení. V průběhu trestního řízení byly získány rovněž poznatky o tom, že se nejednalo o první případ obdobného jednání ze strany obžalovaných, i když další konkrétní případy se policejnímu orgánu či státnímu zastupitelství nepodařilo dostatečně důkazně podložit a tedy prokázat. Jestliže však obžalovaným stačí sdělit, že je potřeba zakrýt záda a všichni jsou hned v obraze, že se jedná o manipulaci s veřejnou zakázkou, je nepochybné, že se obdobného jednání nedopustili poprvé, jak je ostatně naznačováno v proběhnuvším šetření policejního orgánu, v němž jsou náznaky toho, že obžalovaný XXX zajistil obžalovanému XXX obdobným způsobem vítězství i ve vícero jiných případech. Naproti tomu v případě ostatních obžalovaných, tedy XXX, XXX, XXX a XXX, bylo potřeba zohlednit relativně nízkou míru jejich účasti na celém jednání jakož i skutečnost, že oni sami z této konkrétní věci prakticky nic neměli, maximálně určitou míru přízně ze strany obžalovaného XXX a XXX, která by se jim mohla zohlednit při jejich jiných zakázkách a na druhou stranu problémy v podobě tohoto trestního stíhání. Takovou skutečnost je nepochybně nutno zohlednit ku prospěchu těchto obžalovaných. Ku prospěchu obžalovaného XXX je pak možno určitým způsobem připsat i skutečnost, že v konečném důsledku celou zakázku provedl bezchybně a bez vad, jakož i v daném termínu, na čemž v danou dobu Městu XXX v nepochybně záleželo. V určitém směru by v případě obžalovaného XXX mohlo být bráno jako polehčující okolnost jeho doznání, i když toto bylo toliko částečné a je otázkou, zda svým vyjádřením v závěru hlavního líčení se obžalovaný XXX i tohoto doznání nevzdal. V případě všech obžalovaných je nutno konstatovat, že se jedná o dosavadně bezúhonné osoby, bez záznamu v rejstříku trestů, s výjimkou obžalovaného XXX, který však rovněž nebyl pravomocně odsouzen, když rozhodnutím z října 2009 bylo schváleno narovnání a věc byla vyřešena ještě v průběhu přípravného řízení, přičemž se tehdy jednalo toliko o nedbalostní trestnou činnost. K osobě obžalovaného XXX bylo dále zjištěno, že tento byl v průběhu roku 2012 projednáván pro přestupek. Obžalovaný XXX v současné době působí jako referent a nikoliv již jako vedoucí pracovník na Městském úřadě v XXX, v případě obžalovaných XXX a XXX jde o zaměstnance stavební firmy, obžalovaní XXX a XXX jsou jednateli obchodních společností a obžalovaný XXX soukromý podnikatel, majitel stavební firmy.

Zejména s přihlídnutím k dosavadní bezúhonnosti jednotlivých obžalovaných má soud za to, že bylo možno v tomto případě na každého z obžalovaných působit toliko ještě výchovným trestem odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu. V případě všech obžalovaných bylo nutno rovněž ukládat trest podle pravidel pro ukládání trestu úhrnného ve smyslu § 43 odst. 1 trestního zákoníku vzhledem k tomu, že je trest ukládán za dva různé trestné činy. V případě přísnější právní kvalifikace podle § 256 odst. 2 trestního zákoníku bylo možno každému z obžalovaných uložit trest odnětí svobody ve výměře od dvou do osmi roků. V případě obžalovaného XXX s ohledem na míru jeho účasti na celé trestné činnosti i s ohledem na jeho přístup v průběhu trestního řízení, kdy tento vystupoval vcelku arogantně, své jednání označoval za nezávadové a spíše jen svaloval vinu za celou situaci na další osoby, má soud za to, že by měl být ukládán nejprísnější trest, i když v případě podmíněného odložení trestu odnětí svobody nelze uložit trest přesahující tři roky, protože jakýkoli vyšší trest by bylo nutno ukládat už jako trest nepodmíněný. Zároveň s ohledem na veškeré výše rozepsané skutečnosti shledal soud nezbytným ukládat tomuto obžalovanému zkušební dobu v maximální možné výměře pěti roků, nicméně oproti návrhu státní zástupkyně neshledal podmínky pro ukládání dohledu ve smyslu § 84 trestního zákoníku, když nebylo zjištěno, že

by obžalovaný byl osobou inklinující k protiprávní činnosti a tedy, že by případně ukládaný dohled mohl mít na jeho osobu nějaký zásadnější vliv. Shodný trest odnětí svobody, nicméně se stanovením kratší zkušební doby, byl uložen v případě obžalovaného XXX vzhledem k tomu, že jmenovaný byl jediným, kdo měl z celé trestné činnosti prokazatelně prospěch, zároveň však při zohlednění jeho postoje k trestnímu řízení, zejména z průběhu přípravného řízení. V případě ostatních obžalovaných byl ukládán trest odnětí svobody na samé dolní hranici s ohledem na jejich nízkou míru účasti na trestné činnosti, i na skutečnost, že z trestné činnosti neměli jakýkoliv výtěžek, zkušební doba v trvání 2 roků a 6 měsíců je již zkušební dobou spíše v dolní polovině zákonného rozmezí. V případě všech obžalovaných byl ukládán rovněž trest zákazu činnosti tak, jak je podrobněji specifikováno ve výroku tohoto rozsudku, a to z toho důvodu, aby obžalovaným bylo zamezeno dostat se k příležitosti spáchat znovu obdobnou trestnou činnost. Trest zákazu činnosti byl specifikován takovým způsobem, aby žádnému z obžalovaných nebránil v možnostech vykonávat výdělečnou činnost, a to případně i coby provozovatel stavební firmy. V případě obžalovaných XXX a XXX, jejichž podíl na trestné činnosti je největší, byl stanovován trest zákazu činnosti ve výši trojnásobku dolní hranice, což je však stále ještě výrazně v dolní polovině zákonného rozmezí, když horní hranice činí 10 roků, zatímco v případě ostatních obžalovaných s ohledem na nižší míru jejich účasti na trestné činnosti byl trest zákazu činnosti stanoven na samé dolní hranici zákonného rozpětí. Trest zákazu činnosti počíná běžet právní mocí tohoto rozsudku a po celou dobu jeho trvání jsou obžalovaní povinni zdržet se výše specifikované činnosti, jinak se mohou dopustit trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 trestního zákoníku. Právní mocí tohoto rozsudku počíná běžet rovněž zkušební doba a v průběhu jejího trvání jsou obžalovaní povinni vést řádný život, jinak může být rozhodnuto, a to případně ještě v průběhu zkušební doby, že původně podmíněně odložený trest odnětí svobody vykonají v příslušném typu věznice.

K trestnímu řízení se jako poškozený s nárokem na náhradu škody ve výši 394.392,- Kč připojilo Město XXX. Jak je již výše opakovaně rozepsáno, stanovení objektivní ceny zakázky, zejména pokud jde o demoliční práce na krnovském stadionu, je vysoce problematické a je otázkou, zda je toto vůbec možné. V každém případě nelze konstatovat, že by v průběhu hlavního líčení bylo prokázáno, že by kterýkoliv z obžalovaných svým jednáním způsobil Městu XXX nebo někomu jinému škodu v konkrétní výši, když nebylo ani jednoznačně zjištěno, že by firma obžalovaného XXX vyhotovila demoliční práce či oplocení na základě nadhodnocených cen. Z toho důvodu nezbylo, než uvedeného poškozeného odkázat s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních v souladu s ustanovením § 229 odst. 1 trestního řádu tak, že svůj návrh může uplatnit a prokázat v řízení před civilním soudem.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále, a to buď ústně do protokolu nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Okresní soud v Bruntále
dne 16. června 2015

Mgr. Marek Stach, v.r.
-předseda senátu-

za správnost vyhotovení:
D. Barabášová